

The
Quotes

-1-

We Citizens

Learn Citying

เชียงใหม่ * ลำปาง * พะเยา * พิชญโลก * นครสวรรค์ * ราชบุรี

We Citizens

The
Quotes

- 1 -

“The beautiful
thing about
learning is
that nobody
can take it
away from you.”

“ การเรียนรู้คือ
ความงามที่ไม่มีใคร
สามารถพราก
ไปจากคุณได้ ”

- B.B. King

บี.บี. คิง, ศิลปินเพลงบลูส์ชาวอเมริกัน

11
เชียงใหม่
เมืองเชียงใหม่

69
ลำปาง
เมืองลำปาง

125
พะเยา
เทศบาลเมืองพะเยา

189
พิษณุโลก
ตลาดใต้ เมืองพิษณุโลก

247
นครสวรรค์
ย่านอจจวริยะ เมืองนครสวรรค์

303
ราชบุรี
เมืองราชบุรี

SENDAI
STUDIO
DESIGNING IDEAS

อิดออดออด

ขอแจ้ง
ให้ทราบ
ว่าร้าน
จะปิด
ในวัน
จันทร์

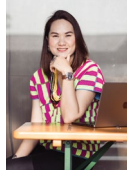
Chiang Mai

wecitizensthailand.com

เมืองแห่งการเรียนรู้ไม่รู้จัก

“

”

- เชียงใหม่ -

เมืองเชียงใหม่

รศ. ดร.สันต์ สุวัจนราภินันท์
ดร.สุदारัตน์ อุกธราธัตน์
พระครูพิพัฒน์สมาจาร (มานัส รมมวฑฺฒ)
วีรรัช พงศ์เรืองเกียรติ
พิมลดา อินทวงศ์
เสาวคนธ์ ศรีบุญเรือง
อาจารย์อจิรภาส ประดิษฐ์
ผศ. ดร.จิรินรณิน กิตติกา
ดร.นิเวศน์ พูนสุขเจริญ
รศ. ดร.ปรานอม ตันสุขานันท์
ผศ. ดร.อัมพิกา ชุมมัธยา
ธารินี ชลอร์
อเล็กซานดร้า วรรณชล ชลอร์
ประดิษฐ์ ญาณะ
จิรวัดน์ นาวาจักร
จารุพัทร บุญเฉลียว
เชฟนีฟ-อะนีฟ พิทยาสาร
ไพลิน ทองธรรมชาติ
ประสงค์ แสงงาม
มัจฉา พรอินทร์
มาขพร คุณาณิชากิจ
สิญชัย ไชยนันท์
อดิศร สุจริตรักษ์
ไพศาล โตวิวัฒน์
ดร.รชพรรณ ขารพันธ์
รัตนา ชูเกษ
ดุสิษฐ์ รัตนาดารา
ทักษิณ บำรุงไทย

ย่านไม่มีวิถีชีวิต
มันก็ย่อมไม่มีจิตวิญญาณ
แล้วยังไง...คุณมาเชียงใหม่
คุณจะนั่งกินกาแฟกันทั้งวันจริงๆ
หรือ เชียงใหม่กำลังจะกลายเป็นแบบนี้
ขณะเดียวกัน
รัฐก็ไม่ได้ตระหนัก
ในสิ่งนี้

รศ. ดร.สันต์ สุวัจจรภักดิ์
อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และหัวหน้าโครงการโครงการวิจัยท้องถิ่นกับการเรียนรู้เมืองเชียงใหม่

เทศบาลเขามิ
ความพยายาม
ไม่เช่นนั้น เขาคง
ไม่สมัครเข้าไป
เป็นสมาชิกของเครือข่าย
เมืองแห่งการเรียนรู้
ของยูเนสโก
หรอกค่ะ

ดร.สุดารัตน์ อุกธาธาธา

หัวหน้าโครงการการพัฒนาเมืองเชียงใหม่คนแห่งการเรียนรู้
เพื่อการพัฒนาเมืองพลวัตที่ยั่งยืน

**สมัยก่อนนั้นวัดเป็น
ศูนย์กลางของชุมชน
อย่างแท้จริง**

ช่วงที่หลวงพ่อกำลังอยู่ที่นี้ใหม่ๆ
วัยรุ่นเชียงใหม่ติดกันทุกวัน
บ้านนั้นตีบ้านนี้ จากแม่โจ้จนคนเข้ามาตี
คนที่พวกแต่้มหรือช่างม่อยบ้าง
**บางคนถูกไล่ตีหนีเข้ามาในวัด
ก็ยิงโดนตามเข้ามาทำร้าย
ต่อถึงในนี้**

พระครูพิพัฒน์สมาจาร
(มานัส รมมวฑฺฒโธม)
เจ้าอาวาสวัดชมพู

ผมคิดว่า
ช่างม่อมมีเส้นhirtรงที่
เกิดจากการผสมผสาน
ระหว่างสิ่งใหม่
และสิ่งเก่า
เสน่ห์ที่เกิดจากการปะทะ
ของความหลากหลาย
ของการแลกเปลี่ยน
ความรู้และเกี่ยวกลิ่น
ระหว่างคนสองรุ่น

วีรรัช พงศ์เรืองเกียรติ

เจ้าของร้าน Mitte Mitte

**สมัยเมื่อยี่สิบถึง
สามสิบกว่าปีก่อน
ชุมชนที่ป่าอยู่นี้เงินสะพัด**

จากธุรกิจบ้านสาวมากเลขนะ

ทำอะไรก็ขายได้หมด

อย่างป่าจะตื่นมาทำกับข้าวตอนเที่ยงคืน

สักดีสองดีสามมีลูกค้ามารอซื้อ

กับข้าวถึงครัวไฟ

**ยังไม่ทันเปิดร้าน
บางคนได้สองสามพันบาทแล้ว**

พิมลดา อินทวงศ์

ประธานชุมชนช้างม่อย

ในทุกๆ พิธีกรรม คนที่เป็น
หัวใจสำคัญของการจัดงาน
ควรจะเป็นชาวบ้าน ชาวชุมชน
ผู้เป็นเจ้าของวัฒนธรรมในพื้นที่ด้วย
เพราะมันไม่ใช่แค่เรื่องความเชื่อ
แต่ ประเพณีล้านนายังเกี่ยวข้องกับ
เศรษฐกิจฐานรากของชุมชน

เสาวคนธ์ ศรีบุญเรือง

ผู้ประสานงานเครือข่ายชุมชนเมืองรักเชียงใหม่

ไม่ว่าเชียงใหม่
มีเป้าหมาย
จะเป็นเมืองอะไร
ถ้าโครงสร้างตรงนี้
เข้มแข็ง
มันก็เป็นไปได้
ทั้งนั้น

อาจารย์อภิรักษ์ ประดิษฐ์

นักวิจัยโครงการโครงข่ายท้องถิ่น
กับการเรียนรู้เมืองเชียงใหม่

ที่ผ่านมาเชียงใหม่ถูกแปะป้ายว่า
เป็นเมืองท่องเที่ยว

ซึ่งเราก็ไม่ปฏิเสธ เพราะเราอยู่ได้ด้วย
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจริงๆ

แต่การสนับสนุน ทิศทางเมือง

แบบบนลงล่างจากภาครัฐ

ก็ทำให้เราเห็นว่าเมืองท่องเที่ยวแบบนี้
มันแห้งแล้งแค่ไหน

ผศ. ดร.จิรินทร์นิน กิตติกา

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และนักวิจัยโครงการโครงข่ายท้องถิ่นกับการเรียนรู้เมืองเชียงใหม่

เอาจริง ๆ
เรามีสวนสาธารณะ
หรือพื้นที่ที่ถูกทิ้งร้าง
ในเขตเทศบาล
รอให้มีการปรับปรุงฟื้นฟู
เต็มไปหมด

ดร.นิเวศน์ พูนสุขเจริญ
ผู้เชี่ยวชาญ ศูนย์ล้านนาสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

เอาเข้าจริง
ชุมชนป่าห้ำ
เป็นเพียงชุมชนไม่กี่แห่ง
ในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
ที่ยังเห็นร่องรอย
ของลำเหมืองอยู่นะ
ที่อื่นนี่แทบไม่เหลือแล้ว
หรืออย่างน้อยที่สุด
ก็ยังเป็นย่าน
ที่เราคิดว่ามีอุดมคติ
ชุมชนหลงเหลืออยู่

รศ. ดร.ปรานอม ตันสุขนันท์

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และชาวชุมชนป่าห้ำ

แม่จะเป็นโครงการนำร่อง
แต่เราก็รู้สึกปลื้มใจ
ที่เห็นเด็กๆ กระตือรือร้น
ในการค้นพบแง่มุม ที่พวกเขา
ไม่คาดว่าจะได้พบมาก่อน
อย่างเด็กที่ลงชุมชนป่าห้าว

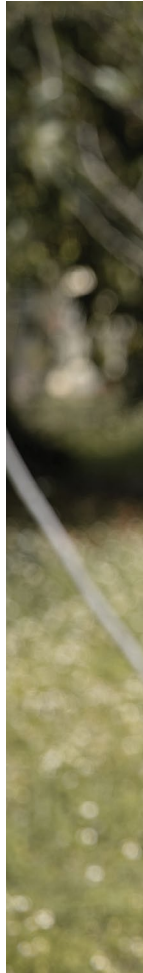
ผศ. ดร.อัมพิกา ชุมมวีรยา

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
และผู้รับผิดชอบโครงการหลากหลายมิติแห่งการเรียนรู้เมืองเชียงใหม่

เราคิดว่าการเรียนรู้
มันอยู่ในทุกที่
และเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา
โดยไม่จำเป็นต้อง
เกิดจากห้องเรียนอย่างเดียว
ปัญหาอยู่ที่
เราจะทำยังไง
ให้ทุกคนได้รู้
ได้เข้าถึงเท่าๆ กัน

ธารินี ชลอร์

เครือข่ายบ้านเรียนล้านนา

**วันหนึ่งแม่มาบอกว่า
จะให้ออกจากโรงเรียน
มาเรียนที่บ้านเป็นเพื่อนน้อง**

หนูก็ดีใจนะ

เพราะไม่ต้องตื่นเช้า

ไปโรงเรียนแล้ว (หัวเราะ)

**แต่เอาเข้าจริง
ต้องใช้เวลาปรับตัวอยู่สักพัก**

ซึ่งต่อมาหนูพบว่าจริงๆ

การเรียนที่บ้าน ไม่ได้หมายความว่า

เราต้องเรียนแต่ที่บ้านอย่างเดียว

อเล็กซานดร้า วรสมชล ชลอร์

ราว 4-5 ปีที่แล้วที่
รัฐบาลเปลี่ยนนโยบาย
ให้ถอดวิชาอ่านนาศึกษา
หรือท่องถิ่นศึกษาออก
และแทนที่ด้วยวิชาหน้าที่พลเมือง

ความเข้าใจด้าน
ประวัติศาสตร์ท้องถิ่น
จึงค่อยๆ เลือนหายไป

ผลลัพธ์ที่ได้คือ
มีหลายครั้งที่ครูสั่งการบ้านเด็ก ๆ
ให้กลับไปค้นข้อมูลเกี่ยวกับของดี
ประจำชุมชนของนักเรียนมาส่ง

ปรากฏว่าเด็ก ๆ
ไปเสิร์ชกูเกิลซื้อกาแฟหรือ
ร้านกาแฟแถวบ้านมาส่ง

ประดิษฐ์ ญาณะ
ครูสอนสังคม โรงเรียนดาราวิทยาลัย

ลานสเก็ตไม่ใช่เป็นแค่
สถานที่เพื่อบันทนาการ
หรือการฝึกฝน

แต่ใครหลายคนอาจ
ค้นพบตัวเองจากที่นั่น
การที่เมืองเรามีสิ่งนี้อยู่

จึงอาจช่วยให้ฝัน
ของเด็กหลายคนเป็นจริง

จิรวัฒน์ นาواجกร

นักสเก็ตบอร์ดและหนึ่งในผู้ขับเคลื่อน
โครงการสเก็ตพาร์คภายในสวนน้ำปัง

บ้านผมอยู่แถววิวาลัย
แต่ที่ผ่านมาก็รู้แค่ว่า
เป็นชุมชนทำเครื่องเงินเก่าแก่
มีถนนคนเดิน
และเป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ
ก็รู้ประมาณนี้

จารุพัทร บุษยเฉลิม

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน
และประธานสภาเด็กและเยาวชนเทศบาลนครเชียงใหม่

ผมไม่สามารถออกตัวได้ว่า
นำเทรนด์ร้านอาหาร
หรือประสบความสำเร็จแต่อย่างใด

เพราะช่วงโควิด-19
ที่ผ่านมาก็โดนกระทบหนัก

แต่การที่ผมไม่เคยหยุดเรียนรู้
ไม่ยอมหยุดอยู่กับที่

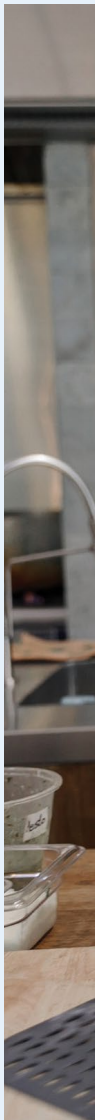
คือสิ่งที่พอจะคุยได้ว่าเป็น
เหตุผลที่ทำให้ผมสามารถ

เอาตัวรอดจากรธุรกิจ

ในเมืองที่ใครก็ว่า
ปราบเซียนอย่างเชียงใหม่

เซฟินี-อะนิฟ พัทธยาสาธ

คนทำอาหารและผู้ร่วมก่อตั้งร้านแกงเวฟ่า
และ Greensmoked

เราคิดว่า
การประยุกต์มรดกดั้งเดิม
ของคนล้านนาให้มีความร่วมสมัย
หรือสอดคล้องไปกับ
การใช้งานของคนรุ่นใหม่
เป็นเสน่ห์ที่สำคัญ
ของเมืองเชียงใหม่ ที่เราเห็นได้ชัด
ในรอบหลายปีหลังมานี้เลยนะ

ไพลิน ทองรสนชาติ

นักวิจัยด้านภูมิปัญญาล้านนา
และเจ้าของบริษัท เมืองงาม ศรีเอชเอ็น จำกัด

**ผมไม่ค่อยกังวลว่า
มรดกทางศิลปวัฒนธรรมล้านนา
จะเลือนหายไป** กับการเปลี่ยนแปลง
ของยุคสมัยเท่าไร
หากเราประยุกต์เทคโนโลยีใหม่ๆ
มาเป็นเครื่องมือทำให้ผู้คนเข้าถึงได้มากขึ้น
คุณค่านี้ก็จะส่งงามคู่กับ
เมืองของเราสืบไปเอง

ประสงค์ แสงงาม

พ่อครูภูมิปัญญาและกรรมการมูลนิธิสืบสานล้านนา

**การเปิดใจรับฟัง
อย่างปราศจากอคติ
และความเกลียดชัง
จะนำมาสู่กระบวนการแก้ปัญหา
ความเหลื่อมล้ำ
ของเมืองเชียงใหม่
ควรจะต้องมีความน่าอยู่
สำหรับทุกคน**

มัจฉา พรอินทร์

นักกิจกรรมด้านสิทธิมนุษยชน

คงดีไม่น้อยถ้าต่อไป
เราถือตะกร้าหวาย
ไปเดินตลาด

แทนที่จะมีคนมาทักว่าเราขายอะไร
แต่เป็นคนรุ่นใหม่มาถามว่า
ตะกร้าใบนี้สวยดี ไปซื้อได้ที่ไหน

เชียงใหม่ควรต้อง
เป็นแบบนี้

มาชพร คุณาณิชกิจ

เจ้าหน้าที่บริการข้อมูล
ศูนย์สร้างสรรค์งานออกแบบเชียงใหม่

เชียงใหม่เป็นเมืองศิลปะครับ
แต่ยังเห็นป้าย
หรือสิ่งที่เป็นทัศนอุจาด
เต็มไปหมด

สิญชัย ไชยนันท์

ศิลปินสตรีทอาร์ตและผู้ดูแล Dream Graff
ภายใน Dream Space Gallery CNX

การบูรณะสวนน้ำปัง

ที่ตั้งอยู่เยื้องตลาดต้นลำไย

ตรงข้ามกับศาลเจ้าปู่เง่ากง

ให้กลับมาใช้งานได้อีกครั้ง

จะสามารถรองรับทั้งคนที่มาเดินตลาด

คนที่มาไหวศาลเจ้า

และคนที่มารอขึ้นรถประจำทาง

ไปพร้อมกัน

อดิศร สุจริตรักษ์

ตัวแทนผู้ค้าขายในตลาดต้นลำไย

ความที่
ศาลเจ้าแห่งนี้ผูกพัน
กับคนเชียงใหม่
หลายต่อหลายรุ่น
ญาติพี่น้องที่อาจแยกย้ายไปอยู่
คนละบ้านต่างมาไหว้เจ้าเหมือนกัน
ศาลเจ้าของเราจึงมีความเป็น
ศูนย์กลางของชาวไทย
เชื้อสายจีนไปโดยปริยาย

ไพศาล โทวิวัฒน์
รองประธานมูลนิธิส่งเสริม
ปungเล่ากงเชียงใหม่

เรามองว่าถ้าทุกฝ่ายหันหน้าเข้าหากัน
และมีวิสัยทัศน์เดียวกัน
โดยมี **ชาวบ้านผู้เป็นเจ้าของ**
และผู้ขับเคลื่อนที่แท้จริงเป็นศูนย์กลาง
เชียงใหม่จะเป็นจุดหมาย
การท่องเที่ยวอันยั่งยืน
เพราะเสน่ห์ที่เกิดจากตัวตนเช่นนี้แหละ
ที่จะดึงดูดให้นักท่องเที่ยว
มาเยือนเมืองแห่งนี้
และกลับมาอีกครั้ง ซ้ำแล้วซ้ำเล่า

ดร.ชพรพรรณ ขารพันธ์

นักวิจัยจากศูนย์วิจัยและพัฒนาการท่องเที่ยว
โครงการจัดตั้งศูนย์ล้านนาสร้างสรรค์
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

**มีลูกๆ หลานๆ
มาสอนให้เล่นไลน์
ซึ่งเป็นเรื่องใหม่มากๆ
สำหรับเรา**

แต่ก็ทำให้เราได้คิดว่า
นอกจากส่งสติ๊กเกอร์สวัสดีประจำวัน
หรือส่งรูปมาอวดเพื่อนๆ
ในกลุ่มกันแล้ว

เราก็ตายกับข่าวทางนี้ได้เหมือนกันนี่,
**นี่ขายกับข่าวทางออนไลน์นี้มาก่อน
พวกฟิวต์แพนด้าหรือแกรีฟฟิวต์
จะเข้ามาในเซียงใหม่อีกนะ (ยิ้ม)**

แม่แเอ-รัตนา ชูเกษ

ประธานชุมชนควรรค้ำบ้านสามัคคี
และแม่ค้าขายกับข้าวพื้นเมืองทาง (ออน) ไลน์

ผมมองว่ารัฐ
หรือเทศบาล
ช่วยเราได้มากนะ
คุณสังเกตุดูสิ
เรามีรถประจำทาง
รวมรถสีล้อแดง วิ่งเป็นพันๆ คัน
แต่ในเมืองเราแทบ
ไม่มีที่นั่งสาธารณะดี ๆ
ไว้รอรถเลย

ดุสิตฐิ รัตนาดารา

ประธานกรรมการสหกรณ์
นครเชียงใหม่เดินรถ จำกัด

คำถามที่ว่าทำไมข้อมูลในหลายๆ
งานวิจัยยังไม่ถูกทำให้เป็น Open data

**ผมมองว่ามันอาจเป็น
ความหวาดระแวง**

ของคนทำงานว่าผลงานจะถูกช่วงชิง
หรือ **เราอาจยังไม่ค่อยมีสำนึก**

**รับผิดชอบในการใช้ข้อมูล
ของคนอื่น**

แบบถ้าฉัน Open data ไป
คนเอาไปใช้จะให้เครดิตฉันไหม
หรือถ้าเราเอาข้อมูลเขาไปใช้
เขาจะฟ้องเราไหม

ทักษิณ บำรุงไทย

นักกิจกรรมพัฒนา
ขบวนการสร้างเสริมสุขภาพเยาวชน (ขสย.)

จัด จัด ที่ บาริย์แดง
จัดทำ ทุกรูปอย่าง
131 32

LAO...
...

Lampang

wecitizensthailand.com

ลำปางเมืองแห่งการเรียนรู้
จากฐานภูมิทางสังคม
และวัฒนธรรม

“

”

- ลำปาง -

เมืองลำปาง

ดร.ขวัญนภา สุขคร
พิชพร วิชาศรีนิมิต
ณัฐสุวรรณ สุภาจันทรสุข
จาตุรงค์ แก้วสามดวง
วสิษฐ์รัตน์ วิชาศรีนิมิตร ไหลส์
นพรัตน์ สุวรรณอัติ
ประสิทธิ์ ตั้งมหาสถิตกุล
ป้าศรีไล-ลุงพิทักษ์ บำรุงพรไพศาล
พจนารถ พัฒนานุกูล
ศุภณกร ทิมมาศย์
ธัญภา สุวรรณคาม
กฤษฎา เขียวสนุก
ภวัต อลงการารณณ์
ประจักษ์ ใจรวมกุล
วิมล เจียรรัตนสวัสดิ์
สดศรี ขัตติยวงศ์
สรวิชญ์ หงษ์พาเวียน
สุเมธ เซาหวเสาภา
ว่าที่ร.อ. สุพจน์ ใจรวมกุล
ปกรณ์ วันอุดมฤกษ์
คะนอง ฤทธิมันต์
ภูวดล โภศลศาสตร์
สุรเชษฐ์ รอบคอบ
ภัทรเชษฐ ปิตลา
สรลักษณ์ แก้วบุญปิ่น
นารณวสี ชมภูพงษ์
พ.อ. สันตุมิต ติบุณคำ

เวลาเราพูดถึง
ภาพจำของคนลำปาง
เรามักนึกถึง **ชามตราไก่ รถม้า**
และอุตสาหกรรม **เซรามิก** ไซ้ไหมคะ
ซึ่งสามสิ่งนี้ก็เป็นเศรษฐกิจฐานราก
ของคนลำปาง
ที่ถูกนำไปต่อยอดมามากแล้ว
แต่ **มีอีกอุตสาหกรรมหนึ่ง**
ที่หลายคนอาจยังไม่ทราบว่า
ลำปางเรามีศักยภาพ
เป็นอันดับหนึ่งของประเทศ
และมีอัตราการส่งออก
เป็นอันดับสองของโลก
รองจากอินเดีย
นั่นก็คือ **ครึ่ง**

ดร.ชวิญนภา สุขคร

ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาชนออกที่ตั้ง ลำปาง
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

การเริ่มต้นจากการสร้างความร่วมมือ
เพื่อ **ปลูกพื้นที่เรียนรู้
ในย่านเล็กๆ
แต่มีความสำคัญ
ในเชิงประวัติศาสตร์**
ก็อาจเป็นเครื่องมือ
เชื่อมประสานที่นำไปสู่การพัฒนาเมือง
ในสเกลใหญ่ต่อไปได้

พัชพร วิชาศรีนิมิต

นักวิจัยโครงการลำปางเมืองแห่งการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง
(การพัฒนาเมืองลำปางสู่เมืองแห่งการเรียนรู้
จากฐานภูมิทางสังคมและวัฒนธรรม)

ต่อไป ท้ามะโอจะเป็นมากกว่า
พื้นที่ต้นแบบในการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน
แต่จะเป็น **ชุมชนต้นแบบของ
การขับเคลื่อนและพัฒนา
อย่างมีส่วนร่วมโดยคนทุกรุ่น**

ณัฐวรสรณ์ สุภาจันทรสุข

นักวิจัยโครงการลำปางเมืองแห่งการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง
(การพัฒนาเมืองลำปางสู่เมืองแห่งการเรียนรู้
จากฐานภูมิทางสังคมและวัฒนธรรม)

หลายคนเคยมาที่นี่
เมื่อสิบหรือยี่สิบปีที่แล้ว
มาอีกครั้งก็จะพบว่ามันเปลี่ยนไปน้อยมาก
ซึ่งในเชิงการอนุรักษ์ก็เป็นเรื่องดีนะครับ
แต่ถ้าเมืองมันไม่มีพลวัตเลย
เศรษฐกิจซบเซา คนรุ่นใหม่มาใช้ชีวิตไม่ได้
เพราะ **ไม่มีงานให้เขากำ**
กลายเป็นเมืองของคนเกษียณ
มันก็ไม่น่าจะตอบโจทย์ของยุคสมัยเท่าไร

จาตุรงค์ แก้วสามดวง

นักวิจัยโครงการลำปางเมืองแห่งการเรียนรู้
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต ศูนย์ลำปาง
(การพัฒนาเมืองลำปางสู่เมืองแห่งการเรียนรู้
จากฐานภูมิทางสังคมและวัฒนธรรม)

ไม่ว่าคุณจะพัฒนาเมือง
ไปทิศทางไหน
หัวใจสำคัญ
มันต้องถูกขับเคลื่อน
ด้วยองค์ความรู้
และการสร้างบรรยากาศ
ของการเรียนรู้ให้กับคนในเมือง

วสิษฐ์รัตน์ วิภาศรีนิมิตร ไสนส์

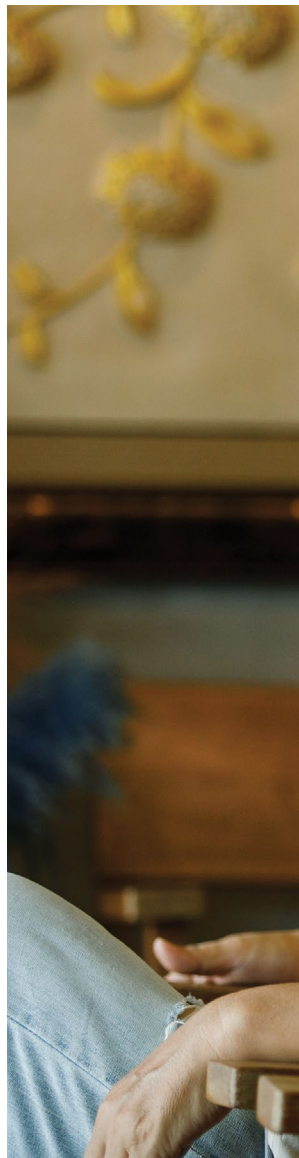
เจ้าของร้านท่งเฮงกี้
นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวเมืองเขลางค์นคร
และประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัดลำปาง

โจทย์สำคัญจะทำยังไง
ให้นักท่องเที่ยว
มาอยู่กับเราอย่างน้อยสักหนึ่งคืน
เราเป็นเมืองรองก็จริง
แต่เราเป็นเมืองรองที่มีของ
เพราะถ้าดีโจทย์ข้อนี้ได้
มันก็จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจ
บ้านเราได้เยอะ
ที่สำคัญคือภาครัฐ
ถ้าวางแผนกันดีๆ
เอกชนอย่างพวกเรา
ก็พร้อมจะร่วมมืออยู่แล้ว

นพรัตน์ สุวรรณอิทธิ

ทายากรุ่นที่ 4 ของอาคารหม่องโฮงฮั่น
และเจ้าของร้านหม่องโฮงฮั่น

ถึงแม้ลำปางจะเป็นเมือง
ของคนทำเซรามิก
แต่ภาพรวมของเมือง
แทบไม่มีพื้นที่
ให้คนทำงานคราฟต์รุ่นใหม่
จนปีที่ผ่านมามีโครงการ
เมืองแห่งการเรียนรู้ลำปาง
เข้ามา กาดกองคร้าฟต์
ณ กองต้า จึงเกิดขึ้น

ประสิทธิ์ ตั้งมหาสภิตกุล

เจ้าของ papacraft นึกแป
และผู้ก่อตั้ง กาดกองคร้าฟต์ ณ กองต้า

เมื่อประมาณ 50 ปีที่แล้ว
เราเจอกันที่ลำปาง
หลังจากตกลงใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน
ความที่ลุงแก่ไม่อยากเดินทาง
บ่อยอีกแล้ว

จึงนำเงินเก็บมาเปิดร้านขายของชำ
อยู่ในย่านกาดกongsตานี้

ป้าศรีไล และลุงพิทักษ์ บำรุงพรไพศาล

เจ้าของร้านขายของชำป้าไลในซอยหลังจันทร์หมื่น

เราตั้งใจให้พื้นที่แห่งนี้รองรับคนลำปาง
แต่ก่อนเวลาหยุดเสาร์-อาทิตย์
คนลำปางจะขับรถ
ไปเที่ยวเชียงใหม่กันหมด
ตัวเมืองลำปางเงียบเลย
เราก็หวังเปิดตลาดแห่งนี้
เป็นที่พักผ่อนให้คนในพื้นที่เป็นหลัก
เราไม่ได้อยากให้ที่นี่
เป็นแฟรนไชส์
ของถนนคนเดินเชียงใหม่ (หัวเราะ)

พจนารถ พัฒนานุกุล
ประธานชุมชนกาดกองต้าใต้

เรื่องเรียนรู้เทคโนโลยี
เรียนรู้นวัตกรรมที่มาช่วยอำนวยความสะดวก
ความสะดวกต่อการทำมาหากิน
ผมไม่ค่อยกังวลหรอก
เพราะคนรุ่นใหม่
เขามีพื้นฐานที่ติดกันอยู่แล้ว
แต่การที่เราจะเรียนรู้เพื่อขับเคลื่อน
ไปสู่อนาคต แต่กลับไม่รู้รากฐาน
ไม่รู้รากเหง้าของตัวเอง
มันก็แปลกๆ
ยังงงอยู่นะครับ

ศุภณกร ทิมมาศย์

ผู้ประกอบการเจ้าของร้าน At One
และคณะกรรมาธิการภาคกองต้า

ลูกค้ามากินแล้วภูมิใจในรสชาติ
และการบริการและกลับมาอีก
บางคนพอจ่ายเงินเสร็จก็ชื่นชม
และกล่าวขอบคุณเรา
คือ **คิดดู เขาเป็นลูกค้า
เอาเงินมาให้เรา
เขายังขอบคุณเราอีก
เราก็เลยยังมีความสุข
และพยายาม
จะรักษามาตรฐานนี้ไว้ให้ดีต่อไป**

ธัญภา สุวรรณคาม

เจ้าของร้านข้าวต้ม “อร่อยมากเดี๋ยว” จังหวัดลำปาง

ผมอธิบายความรู้สึกนี้
ไม่ถูกเหมือนกัน
แต่คิดว่ามีรูปภาพแบบนี้แหละ
ที่ทำให้ผมพบว่า
We Market
ประสบความสำเร็จ

กฤษฎา เขียวสนุก

ผู้ก่อตั้ง We Market

ชุมชนท่ามะโอ
มีโครงสร้างที่แข็งแรงอยู่แล้ว
แต่ความท้าทายสำคัญ
ของชุมชนตอนนี้คือ
เรายังไม่สามารถเปลี่ยนให้ชุมชน
เป็นมากกว่า
สถานที่ที่นักท่องเที่ยวแวะเวียน
มาถ่ายรูปเช็คอินเฉยๆ ได้

ภวัต อลงการากรณ์

เจ้าของร้าน Yim: Café & Dessert Bar

ผมขับรถม้า
มาสามสิบกว่าปีแล้ว
ผ่านน้ำมาเกือบ
100 ตอ

ประจักษ์ ใจรวมกุล

คนขับรถม้าอาวุโส

ทางชุมชนเห็นตรงกันว่า
น่าจะมีการเปิดบ้านหลังนี้
ที่เป็นหนึ่งในมรดกชิ้นสำคัญ
ของยุคสัมปทานค้าไม้
ให้ผู้ที่สนใจเข้าชม
ความที่องค์กรของเราก็ผูกพัน
กับผู้คนในชุมชนนี้มาตลอด
เราจึงยินดีเปิดบ้านให้
โดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ

วิมล เจียรรัตนสวัสดิ์

ผู้จัดการส่วนอำนวยการ
องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ภาคเหนือบน

ป้าคิดว่าการมีกลุ่ม
หรือมีเครือข่ายชุมชน
นี่มันช่วยให้เราต่อรอง
กับหน่วยงานต่างๆ
ได้มากนะ

สดศรี บัณฑิตยวงศ์

ประธานกลุ่มท่องเที่ยวโดยชุมชนท่ามะโอ

ชุมชนผมเนี่ยได้รับรางวัล
ทั้งจากการท่องเที่ยวและวัฒนธรรม
จากหน่วยงานต่างๆ มากมายนับไม่ถ้วน
เราได้รับแต่โล่กับใบประกาศ
แต่ **คนในชุมชนก็หาได้มีรายได้**
เข้ามาเท่ากับรางวัลที่ได้รับเลย

สรวิชญ์ หงษ์พาเวียน

นักทำสื่อสร้างสรรค์
และตัวแทนคนรุ่นใหม่จากชุมชนท่ามะโอ

พื้นฐานของเมืองเก่าลำปาง สวยอยู่แล้วนะครับ

ทั้งสะพานทั้งทิวอาคารหรือวัดวาอาราม

อาจจะเต็มแค่ วิธีการที่จะทำยังไง

ให้มันโดดเด่นหรือเสริมเสน่ห์ขึ้นมา

ถ้าเมืองมีสุนทรีย์ะ มูลค่าเพิ่ม ก็จะตามมาเองครับ

สุเมธ ชาวเสวภา

หุ้นส่วนร้าน The Gravity Club

ตอนนี้ผมอายุสี่สิบกว่า
ผมอยากพิสูจน์
ให้คนรุ่นใหม่ได้เห็นว่า
อาชีพคนขับรถม้ามันอยู่ได้นะ
หลายคนก็สร้างตัวส่งลูกจบดีอกเตอร์มาไม่น้อย
สิ่งสำคัญคือเราจะร่วมขับเคลื่อนอย่างไร
ให้ **อาชีพคนขับรถม้าสามารถอยู่ได้**
อย่างภาคภูมิใจคู่เมืองลำปาง

ว่าที่ร.อ. สุพจน์ ใจรวมกุล
สารรุ่นใหม่ ช่างทำเกือกม้า และศิลปินอิสระ

ลำปางเป็นเมืองเล็ก
น่าจะมีการพัฒนาที่คล่องตัวกว่านี้
อย่างเรื่องเศรษฐกิจ

**พอมีกลุ่มทุนใหญ่มาเปิดศูนย์การค้า
พื้นที่ธุรกิจเก่าแก่
ในเขตใจกลางเมืองก็ซบเซา
เซ้งร้าน ปิดกิจการกันไปหมด**

ผมเข้าใจว่ามันเป็นยุคสมัย ตามกลไกตลาด
แต่การที่รัฐปล่อยให้เมืองมันดำเนินไป
ในลักษณะแบบนี้ ก็รู้สึกเสียดายแทน
ผู้ประกอบการรุ่นเก่าที่มีส่วนร่วม

ปกรณ์ วันอุดมฤกษ์

ผู้ประกอบการในจังหวัดลำปาง
และตัวแทนกลุ่มสเก็ทบอร์ด

นครลำปาง

ผมพยายาม
จะทำให้สถานีเรา
ได้คะแนนอันดับต้นๆ
ตลอดเพราะต้นทุนของเรา
สวยอยู่แล้ว

คะนอง ฤทธิมหันต์

นายสถานีรถไฟลำปาง

มีนักข่าวชอบมาถามว่า
ก๋วยเตี๋ยวร้านผมพิเศษยังไง

ผมก็บอกว่าไม่รู้
แค่ว่าผมกับน้องตั้งใจทำ
ใช้ของสด และขายไม่แพง

ขนาดทุกวันนี้
ต้นทุนวัตถุดิบสูงขึ้นมา
ผมก็ยังคงราคาเดิมไว้

เพราะเห็นว่าลูกค้าหลายคนก็ลำบาก
ช่วยกันได้ก็ช่วยกันไป

ภูวดล โภคศาสตร์

เจ้าของร้านก๋วยเตี๋ยวเจ้าท่า
ในภาคบริษัทบริการ

ลำปางเรา
มีต้นทุนที่ดีมากๆ
ทั้งทำเลที่เชื่อมจังหวัด
ในภาคเหนือตอนบนตอนล่าง
และทางตะวันออกเข้าด้วยกัน
เราน่าจะพัฒนาโลจิสติกส์
ให้เพิ่มมูลค่ากว่านี้ได้

สุรเชษฐ์ รอบคอบ

อดีตรวิศวกรเครื่องยนต์และเจ้าของร้านลาบหลังวัง
และแบรนด์น้ำสลัดปลอดสารเคมี “ลีนน์” (Leann)

การย้ายมาอยู่ที่นี่
มันอาจเป็นอุบัติเหตุก็ได้
เพราะถ้า
วันนั้นผมไปพักที่พะเยา
หรือที่แพร่และตื่นขึ้นมา
ไม่มีกาแพดัม
ผมก็อาจย้ายไปอยู่ที่นั่น

ภัทรเชษฐ ปัตถา

เจ้าของร้านกาแพพหามิตร (Mahamitr)

หลังๆ มานี้คนรุ่นใหม่หลายคน
ทยอยกันกลับลำปางเพื่อทำธุรกิจ
ในเชิงไลฟ์สไตล์สร้างสรรค์
เพิ่มความหลากหลายให้แก่เมือง

**หากหน่วยงานรัฐมีมุมมอง
ที่เปิดกว้างกว่านี้
เมืองจะดึงดูดคนรุ่นใหม่
ให้กลับมา**

ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจได้อีกเยอะ

สริลภพ แก้วบุญปิ่น และนารทวสี ชมภูพงษ์

เจ้าของร้านฮิมวัง คาเฟ่ (Himwang Cafe)

มันไม่ใช่แค่คุณเอาชาวบ้าน
มารวมตัวกันแล้วคุณก็ไปสอนเขา
เขาไม่ฟังคุณจริงๆ
ถ้าเป็นภาษากระบวนการ
แบบนี้เรียกว่า

การมองแบบแยกส่วน
เขาฟังจบก็จบกัน
ไม่มีกลไกอะไรต่อ

เหมือนฉากในภาพยนตร์เรื่องอวตาร
ที่นางเอกเอาจุกมาจรดพระเอกแล้วบอกว่า

You don't see me!

นั่นเลยครับ

พ.อ. สันดุสิต ตีบุคคำ

ประธานเครือข่ายลำปางรักบี้เมืองเก่า

Phayao

wecitizensthailand.com

กว๊านคือชีวิต

“

”

- พระยา -

เทศบาลเมืองพะเยา

รศ. ดร.ผณินทรา ธีรานนท์
อัครา พรหมเผ่า
มนัส สายโกสุม
ดร.สุธีพร โกมลธง
มณฑาทากาญจน์ ปรากฏมณีรัตน์
ผศ. ดร.อัมเรศ เทพมา
ผศ. ดร.รัฐภูมิ พรหมณะ
นันทน์ภัส สำเภาเงิน
รัตนากรณี รัตนากรไพบุลย์
มารศรี เงินเย็น
อภิชญา ใจดวง
กุหลาบ อินอ่อน
นิวัฒน์ จำรัส
พันธกานต์ กันต์โธม
ครูจ้อย-ชลดา และครูโชค-ศักดิ์ชัย เวย้อ
ฉัตรชัย พรหมทอง
Alex Wang และ Louise Cooper-Wang
แม่ทองปอน จำรัส
ณรงค์ และสุดา พิ้วศิริ
ผศ. ดร.สันธิวัฒน์ พิทักษ์พล
ศ. ดร.เสมอ ถาน้อย
ดร.ณวรรณ คำเจริญ
เด่น สุวรรณ
ผศ.นิธิต วนิชบุรณ์
บงกช กาญจนรัตนากร
เพ็ญพิศุทธิ์ พวงสุวรรณ
ชรีพร ยอดฟ้า
พิมพ์วิไล วงศ์เรือง
สมบุรณ์ เรืองงาม
สุนทรีย์ มหาวงศ์
ยุพิน และอาคม ด้านพิทักษ์
สุทัศน์ ปทุมวงศ์
ปวินท์ ระมิงค์วงศ์

กลายเป็นว่า
เราได้แนวร่วม
ทั้งเทศบาลเมือง
และอบจ.

ซึ่งก็มีแผนจะขยาย
พื้นที่การเรียนรู้ไปทั่ว
จังหวัดต่อไป

รศ. ดร.พนินทรา ธีรานนท์

ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยพะเยา
และหัวหน้าโครงการพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้

**ผมตั้งใจให้ศูนย์แห่งนี้เป็น
นโยบายหลัก
ในการพัฒนาเมือง
เป็นเครื่องมือกระจายความรู้
และความเจริญไปทั่วทั้งภูมิภาค
และทำให้ความรู้
เป็นต้นทุนใน
การดำรงชีวิต
ของชาวบ้านอย่างยั่งยืน**

อัครา พรหมเผ่า

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดพะเยา

รางวัลสำหรับเมือง
ก็เป็นเพียงรางวัลครับ
แต่หัวใจจริงๆ

คือ

**ชีวิตความเป็นอยู่
ของคนในเมือง**

มนัส สายโกสุม

รองนายกเทศมนตรีเมืองพะเยา

การเรียนรู้
เป็นแค่
กระบวนการเท่านั้น
เพราะปลายทางที่เราวางไว้
คือ **จะอย่างไร**
ให้คนพะเยา
มีความสุข
อิ่มท้อง และค้าขายมีกำไร

ดร.สุริพร โภมรส
ผู้อำนวยการกองสวัสดิการสังคม เทศบาลเมืองพะเยา

**เพราะไม่ใช่
เด็ก ๆ ทุกคน
จะสามารถมีไอแพดส่วนตัว
หรือ เข้าถึงเทคโนโลยี
แบบเด็กในเมืองได้
เราจึงเชื่อว่า
การจัดการศึกษา
ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมที่สุด
มีส่วนยกระดับคุณภาพชีวิต
ของประชาชนในเมืองได้**

มณฑากาญจน์ ปรางค์มณีรัตน์

หัวหน้าฝ่ายส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
กองการศึกษา เทศบาลเมืองพะเยา

เมืองพะเยาของเรา
จึงมีพื้นที่การเรียนรู้
ที่หมายถึงพื้นที่เรียนรู้จริงๆ
ทั้งของเอกชนและของอบจ. กับ
พื้นที่การเรียนรู้ที่สอดรับไปกับ
ความเป็นไปของเมืองจริงๆ
ที่ซ่อนอยู่ในวิถีชุมชน
ผ่านกิจกรรมเรียนรู้ของผู้สูงอายุ

ผศ. ดร.อัมเรศ เทพมา

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา และนักวิจัยในโครงการพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้

จะไม่มีประโยชน์

อะไรเลย

ถ้า คนในเมือง

แอ็กทิฟ

ผู้ประกอบการแอ็กทิฟ

และผู้บริหารเมืองก็แอ็กทิฟ

แต่ระบบการจัดการเมือง

ไม่แอ็กทิฟตาม

ผศ. ดร.รัฐภูมิ WSKMณะ

รองผู้อำนวยการสถาบันนวัตกรรม

และถ่ายทอดเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพะเยา

และนักวิจัยในโครงการพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้

ความโชคดี
ของพวกเราก็คือ
นอกจากมีโอกา
สได้ทำงานกับชุมชน
ความที่เราทำโครงการ
ที่ชวนนวัตกรรมต่าง ๆ มาให้ความรู้แก่ผู้คนที่
ก็ทำให้เราได้ความรู้
และทักษะจากนวัตกรรมไปด้วย
ก็ตั้งแต่งานहितภกรรม
สนุก น้ำพริก ขนบ
ไปจนถึงทำบ้านดินเลยคะ

นันท์นภัส สำเภาเงิน, รัตนาภรณ์ รัตนากรไพบุลย์,
มารศรี เงินเย็น และอภิษฐา ใจดวง

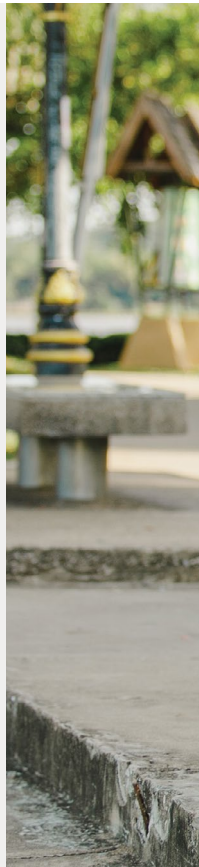
ผู้ช่วยนักวิจัยโครงการพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้

เพราะสิ่งที่ผม
อยากเห็นจริงๆ
คือการได้เห็น
กว๊านพะเยา
ที่สุขสงบ
ในทุกเช้าแบบนี้

กุหลาบ อินอ่อน
ช่างกระจกและอะลูมิเนียม

ทุกวันนี้
ผู้ประกอบการ
แทบทุกราย
ต้องซื้อปลา
จากสะพานปลา
จากกรุงเทพฯ

นิวัฒน์ จำรัส
ทายาทธุรกิจปลาส้มไร่ก้างแม่ทองปอน

ถ้าเมืองเราดี
หรือ มีพื้นที่ที่ทำให้คนรุ่นใหม่
รู้สึกมีความหวัง
พวกเขาจะกลับมาเอง
เพื่อหาวิธีจะใช้ชีวิตอยู่
และ ร่วมขับเคลื่อนให้
บ้านเกิดของเขา
เป็นที่สำหรับพวกเขาต่อไป

พันธมิตร กันต์โวม

เจ้าของแบรนด์ Lakeland Life
และเจ้าของร้าน Lakeland Café

หลายคนมักเข้าใจว่า
การที่เราเรียนศิลปะ
ปลายทางคือการเป็นศิลปิน
แต่จริงๆ แล้วไม่ใช่เลย
ศิลปะคือ
การทำความเข้าใจชีวิต
มันเปิดโอกาสให้เรา
ได้สำรวจความชอบ
ของตัวเอง

ครูจุ้ย-ชลดา และครูโซะ-ศักดิ์ชัย เวยื่อ
ครูโรงเรียนเทศบาลและเจ้าของบ้านดินคำปู้จู้

เพราะเมืองที่น่าอยู่
สำหรับทุกคน
คือ **เมืองที่ผู้คนเข้าใจ**
ในจุดยืนของตัวเอง
สร้างโจทย์การพัฒนาาร่วมกัน
และ **ร่วมกัน**
ขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางนั้น

วัตรชัย พรหมทอง

เจ้าของร้านเฮียฮู้ด ข้าวต้มใต้รุ่ง และยูนาคริสส์
รองเลขาธิการหอการค้าจังหวัดพะเยา

ด้วยข้อจำกัดทางภาษา
ก็เป็นสิ่งท้าทายให้
เราได้เรียนรู้ตลอดเวลา
ทั้งเรียนรู้วัฒนธรรมของผู้คน
เรียนรู้ภาษาไทย
และเรียนรู้ภาษาเหนือ
แบบคนพะเยา

Alex Wang และ Louise Cooper-Wang
ศิลปิน/อาจารย์ สาขาศิลปะ
และการออกแบบ มหาวิทยาลัยพะเยา ศิลปิน/ครูสอนภาษา

ไม่มีปลาส้มที่ไหน อร่อยเท่า ของที่พะเยา

แม่ทองปอน จำรัส
เจ้าของกิจการปลาส้มไร่ก้างแม่ทองปอน

ชีวิตเราสั้น
อีกหน่อยเราก็ตาย
พอเราตาย
ความรู้ก็จะตายไปกับเราด้วย
ดังนั้น **ก่อนจากไป**
เราก็ควรแบ่งปัน
สิ่งที่เรามีให้คนอื่น
ไม่ดีกว่าหรือครับ

ณรงค์ และสุดา พิวศิริ
กลุ่มงานใบไม้ศิริสุข

สิ่งสำคัญ
ที่เชื่อมโยง
หน่วยย่อยๆ ของการ
พัฒนาเมืองได้เข้มแข็งที่สุด
คือ **การทำให้**
เมืองมีบรรยากาศ
ของการเรียนรู้

ผศ. ดร.สันธิวัฒน์ พิทักษ์พล
ผู้อำนวยการสถาบันนวัตกรรม
และถ่ายทอดเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยพะเยา
และนักวิจัยในโครงการพะเยาเมืองแห่งการเรียนรู้

**กลไกในการขับเคลื่อน
การเรียนรู้
ไม่ได้มาจาก
พวกเราในฐานะคณะนักวิจัย
แต่ เป็นชาวบ้านในพะเยา
ที่เป็นวิทยากรให้ความรู้
ในด้านต่างๆ**

ศ. ดร.เสมอ ถาน้อย
รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและนวัตกรรม
มหาวิทยาลัยพะเยา

ถ้าเรานำ
เกษตรปลอดภัย
มาเป็นจุดแข็ง
และต่อยอดด้วย
เทคโนโลยีและการตลาดใหม่ๆ
สิ่งนี้จะดึงดูดให้คนรุ่นใหม่
กลับบ้านมาช่วยพัฒนาธุรกิจ
พะเยาก็จะไม่ใช้เมือง
แคของผู้สูงอายุอีกต่อไป

ดร.ณวรรณ คำเจริญ

ข้าราชการเกษียณและผู้ก่อตั้งแบรนด์ “กัฟพีเจิน”

หลายคนมักคิดว่า
การมีมหาวิทยาลัย
ทำให้เด็กๆ
ได้เรียนหนังสือ
แต่ **ในอีกทาง**
ชาวบ้านรอบๆ
ก็มีโอกาสได้ทำงาน
มากขึ้น

เด่น สุวรรณ
คนขับรถตู้รับจ้างอิสระ

**น้อยคนนัก
ที่อยากจะ
เรียนศิลปะใน
มหาวิทยาลัย
ที่เพิ่งเปิดใหม่
แถมยังอยู่
ถึงจังหวัดพะเยา**

ผศ.นิริศ วณิชบุรณี

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
และศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ขณะที่ปลูกต้นไม้
เราทุกคนก็
ล้วนเป็นดอกไม้
ที่เบ่งบานตาม
วิถีของตัวเอง
ด้วยเช่นกัน

บงกช กาญจนรัตนากร
เจ้าของร้านนิทานบ้านต้นไม้
ตัวแทนจากกลุ่ม Phayao Lovers
และนายกสิโมสรโรตารีพะเยา

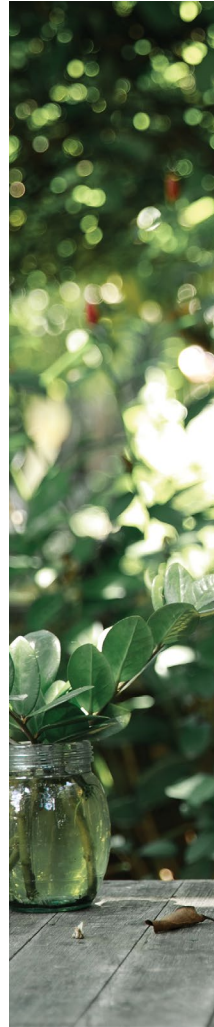

ถ้าเราอยากเห็นเมือง
เป็นแบบไหน
เราพอมีพลัง
ก็จะขับเคลื่อนให้เมือง
มันใกล้เคียง
กับภาพนั้น

เพ็ญพิศุทธิ์ พวงสุวรรณ

นักดนตรีอิสระ เจ้าของร้านบ้านบ่อเลคแคมป์
“บ้านบ่อครูไท” และตัวแทนจาก Phayao Lovers

ลูกก็ตอบเราว่า
เขาเข้าใจว่า
เขาเป็นเด็กพิเศษ
แต่
ที่ไม่เข้าใจ
คือทำไมเขาถึงไป
โรงเรียนไม่ได้

ชรีพร ยอดฟ้า

ประธานสภาคนพิการทุกประเภทประจำจังหวัดพะเยา
ประธานชมรมผู้ปกครองบุคคลออทิสติกจังหวัดพะเยา

ที่คนแก่ชอบ
ส่งสติกเกอร์ไลน์หากัน
ก็เพราะคิดถึงเพื่อน
คิดถึงลูกหลาน
บางครั้งหลายคนอาจลืมไปว่า
คนชราที่ต้องการเพื่อน
ต้องการเข้าสังคม
เหมือนคนวัยอื่นๆ

พิมพ์วิไล วงศ์เรือง

ประธานศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต
และส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุ เทศบาลเมืองพะเยา

ทิ้งราก ใบ หรือผล
ของต้นไม้ที่เราปลูก
สามารถนำไปกิน
หรือไปแปรรูปได้หมด
นี่แหละ
สมบัติที่เรามีกิน
ไม่มีวันหมด

สมบูรณ์ เรืองงาม

สวนนงนุช

จนมี กระเป๋าค่า
ทรงปลานี้แหละ
พอจะรอดได้ว่า
เป็นของที่ระลึก
หรือ ของฝาก
จากเมืองพะเยา

สุนทรีย์ มหาวงศ์
กลุ่มกระเป๋าผ้าต้นมือ วัดเมืองชุม

ผ่อโต้ง
เป็นคำเมือง
แปลว่า ดุสวณ
เราอยากทำการเกษตร
ที่พิศพิณตั้งแต่ต้นน้ำ
จนถึงปลายน้ำ
การหมั่นไปดูสวนด้วยตัวเราเอง
นี่แหละคือหัวใจหลัก

ยุพิน และอาคม ดำนพิทักษ์

เกษตรกรอินทรีย์ เจ้าของผลิตภัณฑ์ข้าวอินทรีย์ “ผ่อโต้ง”

กวีานพะเยา
สำหรับผมจึงเป็นทั้งแหล่ง
ทำมาหากิน
แหล่งอาหารประทังชีวิต
แหล่งพักผ่อน
และ **เป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์**
ไฉ่ยัดเหนี่ยวจิตใจ

สุทัศน์ ปทุมวงศ์
คนรับจ้างพายเรือในกวีานพะเยา

ถึงผมภูมิใจที่ได้ริเริ่ม

โครงการหลายอย่างขึ้นมา
แต่เอาจริง ๆ ผมไม่ได้ดีใจ
ที่ทุกวันนี้

PYE Space ยังคง
เป็นพื้นที่ศิลปะแห่งเดียว
ของเมืองอยุธยา

ปวินท์ ระมิงค์วงศ์

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยพะเยา และผู้ก่อตั้ง PYE Space

TAXI

สก 172
พิชญ์โลก

M
A150

M
A150

M
A150

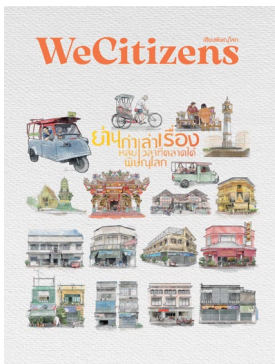
M
A150

MAY 2015

Phitsanulok

wecitizensthailand.com

ย่านเก่าเล่าเรื่อง
ชวนเที่ยวชมย่านเก่าในกรุงเทพฯ

“

”

- พิชญโลก -

เมืองพิชญโลก

ธนวัฒน์ ขวัญบุญ
พลสิษฐ์ พุทธิธนาเศรษฐ์
เรืองเกียรติ วัฒนกุลชัย
ผศ. ดร.อุดมพร ธีระวิริยะกุล
ยอดพล อุทัยวัฒน์
กิจจา จันทรประเสริฐ
รศ.ศุภกิจ ยิ้มสรวล
ดร.อรวรรณ ศิริสวัสดิ์ อภิขยกุล
ผศ.สรรเสริญ เจริญทอง
ทรงพล ชุมนุมวัฒน์
สุรินทร์ ชัยวีระไทย
วิรัช ปัญญาทิพย์สกุล
กฤษฎา มีพยูง
สุราสินี จันทน์
ณภัค อยู่เย็นธนาภา
ธัมมรส พลายมณี
อำมาสุรพี เจริญผล
จิตรลดา เล็งประพันธ์
จรินทร์นิน และภิญญาพิชญ์
พุทธิธนาเศรษฐ์
โกเล็ก-สุนทร มหาพราหมณ์
จระพงษ์ ลีมรส
เจ็ฮู-จาร์นันท์ แซ่เฮง
สุภาพร โพธิ์ภิญญาณวิสุทธ์
มงคล เหลี่ยมวัฒนกุล
ทับทิม พัดจัน และพยับ สิงห์ราม
ดร.อรรชชญณ์ สัจจะพัฒนกุล
ดร.พันธุ์ทิพา ขวัญทองจันทร์
ดร.เปรมฤดี ชามพูนท

ผมย้ายกับเทศบาลเสมอว่า
ทำไมการเสนอเมืองพิษณุโลก
ให้ไปอยู่ในเครือข่าย
เมืองแห่งการเรียนรู้
ของ UNESCO จึงสำคัญ
มันไม่ใช่แค่ทำให้คนในเมืองรักเมือง
ของเขา แต่ยังได้องค์ความรู้ใหม่ๆ
จากเมืองเครือข่ายระดับโลกอีก

ธนวัฒน์ ขวัญบุญ

หัวหน้าภาควิชาการท่องเที่ยว คณะบริหารธุรกิจ
เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
และหัวหน้าโครงการ “ย่านเก่าเล่าเรื่อง” เมืองเรียนรู้ตลอดชีวิต
เทศบาลนครพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก

พิชณูโลกผูกเข้ากับเรื่องราว
ของสมเด็จพระนเรศวรมาช้านาน

**ประวัติศาสตร์ของชาวบ้าน
หรือประวัติศาสตร์ท้องถิ่นจริงๆ
มันจึงไม่ค่อยถูกให้ความสำคัญ**

พลีษฐ์ พุทธิธนาเศรษฐี

ทายาทร้านชุ่นฮะฮวด ประติมากร
และนักสื่อความหมายประวัติศาสตร์

พอไม่มีคนอธิบาย
เรื่องความเชื่อ
ทางศาสนา
คนรุ่นใหม่เขาก็ไม่อิน
บางคนมองว่า
เป็นสิ่งมงาย
กึ่งๆ ที่จริงๆ ทุกอย่าง
มีเหตุผลของมัน

เรื่องเกียรติ วัฒนกุลชัย
ผู้ประกอบการในย่านตลาดใต้
และที่ปรึกษาด้านโหราศาสตร์จีน

ความที่ชุมชนตลาดใต้
อยู่ติดกับแม่น้ำ่าน
ซึ่งเป็นเส้นทางคมนาคมหลัก
เมื่อครั้งอดีต

ตลาดแห่งนี้จึงมีประวัติศาสตร์
ที่ย้อนไปไกลถึงรัชกาลที่ 3
หรือกว่าสองร้อยปีมาแล้ว

ผศ. ดร.อุดมพร ธีระวีริยะกุล

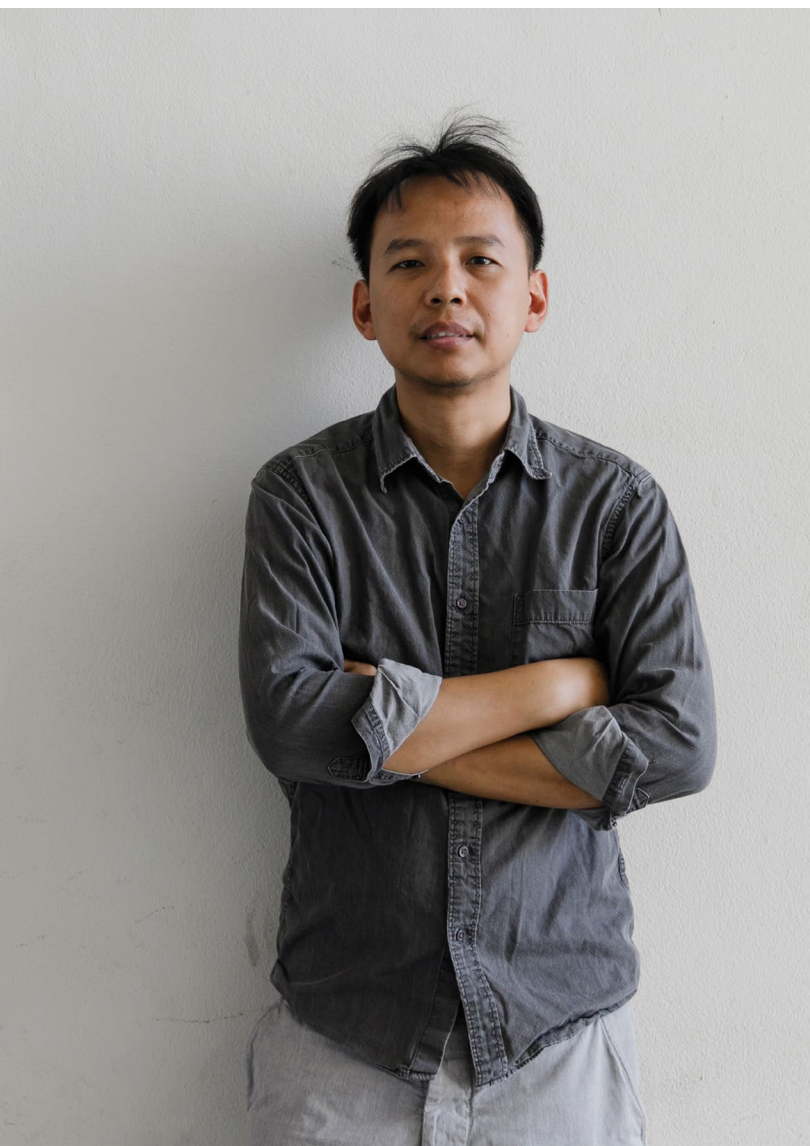
รองคณบดีฝ่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษา
และอาจารย์ภาควิชาประวัติศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ทุกวันนี้
คนรุ่นใหม่
ย้ายออกจากเมือง
ก็เพราะ
เมืองมันไม่มีพื้นที่
ให้พวกเขาได้ใช้ชีวิต

ยอดพล อุทัยพัฒน์

เจ้าของบริษัททอริส ฟิลโซลูชัน จำกัด
และ ไปไหนมา.com (www.painaima.com)
เจ้าของร้านบ้านก๋ง ตลาดใต้ และ Brown Café

ไม่ใช่ยานนี้
ไม่มีคนอยู่นะครับ
หลายบ้านเขาก็ยังอยู่
เพียงแต่เหลือแค่
ผู้สูงอายุเป็นส่วนใหญ่
จึงปิดบ้านไว้เฉยๆ

กัจจา จันทรประเสริฐ
เจ้าของร้านลูกชิ้นเบบี๋ ตลาดใต้

อาคารทุกหลัง
ในตลาดใต้
ถูกสร้างหลังยุค 2500
ทั้งหมดเป็น
อาคารโมเดิร์นชุดแรก
ในเมืองพิษณุโลก
ซึ่งยังคงถูกใช้งาน
มาจนถึงทุกวันนี้

รศ.ศุภกิจ ยัมสรวล

อาจารย์ประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
ศิลปะและการออกแบบ มหาวิทยาลัยนเรศวร
และนักวิจัยโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้พิษณุโลก

**มันอาจไม่ได้
ดังระดับไวรัล
แต่แค่สื่อที่เราทำ
ช่วยสร้างความหมาย
ให้กับ
คนในย่านเท่านั้น
ก็ประสบความสำเร็จมากแล้ว**

ดร.อรพรรณ ศิริสวัสดิ์ อภิษยกุล

อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
และหัวหน้าโครงการย่อย สื่อนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้
เมืองท่องเที่ยวอย่างสร้างสรรค์

พิษณุโลกเป็นเมือง
ที่เต็มไปด้วย
นักเรียน นักศึกษา
และคนรุ่นใหม่ แต่พอผ่านไป
จากรั้วสถาบันการศึกษา
เมืองกลับไม่มี
พื้นที่เรียนรู้ให้คนรุ่นใหม่
เท่าไรเลย

ผศ.สรรเสริญ เจริญทอง

อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยนเรศวร
ศิลปิน นักออกแบบ และนักวิจัยโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้พิษณุโลก

**ขนาดผมเป็น
คนพีจิตร
ซึ่งเจริญน้อยกว่าพิษณุโลก
ยังไม่มีตลาดเช้า
ที่มีกลิ่นอาย
แบบนี้หลงเหลืออยู่เลย**

ทรงพล ชุมบุญวัฒน์

อาจารย์ประจำภาควิชานิเทศศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ
เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร มหาวิทยาลัยเรศวร
และนักวิจัยโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้พิษณุโลก

หนังสือพิมพ์

ผมอยู่ได้

เพราะยังมีคนรุ่นผมอ่านอยู่

แต่หมดรุ่นนี้ไป

ก็คงไปต่อ

ไม่ได้แล้ว

สุรินทร์ ชัยวีระไทย

เจ้าของหนังสือพิมพ์และโรงพิมพ์ประชาชาติ
ที่ปรึกษาสมาคมจีน และนายกิตติมศักดิ์
สมาคมนักเรียนเก่าจีน

หัวใจสำคัญคือ
เราจะทำยังไง
ให้สิ่งต่างๆ
ที่เกิดหรือกำลังเกิดขึ้น
ในพิษณุโลก ช่วยสร้างและ
กระจายรายได้
ให้กับคนในพื้นที่
มากที่สุด

วิรัช ปัญญาทิพย์สกุล
ประธานกรรมการบริหาร
บริษัท พิษณุโลกพัฒนาเมือง จำกัด

ถ้าคุณไปเที่ยวเมืองไหน
การมาเดินตลาดเช้า
ที่มีความดั้งเดิมของเมืองนั้น
ก็จะ **ทำให้คุณรู้จักเมืองนั้น**
ได้ลึกซึ้งที่สุด

กฤษฎา มีพยุง

เจ้าหน้าที่สำนักงานการท่องเที่ยว
เทศบาลนครพิษณุโลก

การได้เห็นคนมาไหว้
เจ้าพ่อเจ้าแม่
แล้วมีความอึดอ้อมกลับไป
หรือ
คนมาขอพรแล้วสมหวัง
ที่คิดว่างานที่ทำอยู่
ช่วยหล่อเลี้ยงจิตใจ
มากๆ แล้ว

สุราสินี จันทัก

เจ้าหน้าที่ศาลเจ้าปู่เจ้าย่า-ม่า
และศาลเจ้าพ่อเสือ พิษณุโลก

ข้อดีของ
วัฒนธรรมจีน ก็คือ
การส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น
ที่ไม่เฉพาะแค่ด้าน
การบริหารกิจการของตัวเอง
แต่ยัง **รวมถึงบทบาท**
ในงานทางสังคมต่างๆ

ณภัค อยู่เย็นธนา
เจ้าหน้าที่ประสานงานสมาคมจีน
จังหวัดพิษณุโลก

ไอบางใบที่
รูปทรงบิดเบี้ยว
คนอื่นอาจมองว่า
มันใช้งานไม่ได้ ไม่มีประโยชน์
แต่คนเล่นของเก่า
เขาจะมองว่ามันสวยงาม
จากความผิดพลาดระหว่างเขา
แถมยังมีแค่ใบเดียวด้วย

ธัมมรส พลายมณี

ข้าราชการเกษียณและนักสะสมของเก่า

**แม่กำลังผูกเปีย
ให้อาม่าจะไปโรงเรียน**

ได้ยิน

เขาตะโกนกันว่า

ไฟไหม้

อาม่าก็เลยจะวิ่งไปดู
ก็เด็กอะเนอะตอนนั้น

อาม่าสุรพี เจริญผล

อดีตเจ้าของโรงพยาบาลเจริญผล
ทายากรุ่นที่ 3 ของขุนกิตติกรพานิช

**ทวดพี่เคยเป็นทหาร
ของขุน ยัตเซ็น**

และเป็นเพื่อนกับเจียง ไคเชก
ก่อนจีนกำลังจะแตก

**ทวดพี่จึงตัดสินใจ
อพยพมาเมืองไทย**
มาตั้งรกรากอยู่พิษณุโลก

จิตรลดา เล็งประพันธ์

ทายากรุ่นที่ 4 ของขุนกิตติกรพานิช

หลายคน
อาจยังไม่ทราบว่า
นอกจากกล้วยตาก
พืชมูลโลกยังมีหมี่ซั่ว
ที่อร่อยและขึ้นชื่อมาก
เส้นของเขาจะนุ่ม
ผัดแล้วไม่เละ

จิรินทร์นิน และภิญญาพัชญ์ พุทธิธนาเศรษฐ์

เจ้าของร้านชุ่มฮะฮวด

ทอดปาท่องโก๋
ดูเหมือนง่าย ๆ แบบนี้
แต่กว่าจะดูไฟเป็น
มันต้องใช้ทั้งเวลา
และประสบการณ์

โกเล็ก-สุนทร มหาพรหมณ์
ร้านปาท่องโก๋โกเล็ก ตลาดใต้

**ผมโตมาได้
ก็เพราะ
ร้านแกงของแม่**

จะบอกว่า
โตมาในตลาดได้นี้ก็ได้
เพราะเด็ก ๆ
ก็ตามแม่มาขาย

จิระพงษ์ ลิ้มส
ร้านข้าวแกงหม้อใหญ่

เจี๊มีความสุขนะ
ที่เห็นลูกค้ามากิน
แล้วบอกร้อย
ก็มักจะกำชับลูกค้าว่า
อย่าทิ้งไว้นาน
เดี๋ยวเต้าหู้ไม่กรอบ

เจี๊-จาร์นันท์ แซ่เฮง
ร้านเผือกทอดเจี๊

มารู้ทีหลัง
ว่า **มีวัยรุ่น**
ถ่ายรูปภาพวาด
ของอาม่า
เช็กอินลงอินเทอร์เน็ตด้วย
อาม่าก็ดีใจ

สุภาพร โพธิ์อกัญญาณวิสุทธิ์

เจ้าของร้านเสริมขนตาและผู้อวดโฉมในตลาดใต้ พิษณุโลก

เราอยู่ในทำเล
ระดับสี่แยกอินโดจีนแท้ๆ
แต่จังหวัดที่อยู่ในซอย
อย่าง **บุรีรัมย์ หรือสุพรรณบุรี**
เขากลับมีการพัฒนาได้ดีกว่า
ผมจึงตั้งใจ
จะช่วยฟื้นฟูเศรษฐกิจ
พิษณุโลกอีกครั้ง

มงคล เหลี่ยมวัฒนกุล
นายกสมาคมอสังหาริมทรัพย์พิษณุโลก

พวกป่า
ทำงานแบบนี้
มาสี่สิบกว่าปี แล้ว
ไม่เบื่อหรือก เพล็นดี
ทำงานกับพระแล้ว
มีสมาธิ มีความสุข

ทับทิม พัดจัน และพยับ สิงห์ราม
ช่างหล่อพระประจำโรงหล่อพระบูรณะไทย (จ่ากวี)

ถ้าหน่วยงานท้องถิ่น
มีอำนาจและอิสระ
พอจะ **จัดการ**
เมืองของตัวเอง
ให้สอดคล้องกับ
ความต้องการของผู้คน
มันจะย้อนกลับมาที่
ภาคประชาชน
ในการทำให้พวกเขาเข้าถึงทีฟ
กับเมืองของตัวเอง

ดร.อรรถชนม์ สัจจะพัฒนกุล

อาจารย์ประจำคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

คนอื่นเขาไม่สนใจ
หรอกว่า
เมืองเรามีอะไร
เขาสนใจว่า
เมืองเรา
จะให้อะไรกับเขา
มากกว่า

ดร.พันธุ์ทิพา ขวัญทองอินทร์

รองประธานสภาหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก
และนายกสมาคมเครือข่ายไมซ์ภาคเหนือตอนล่าง

ถ้าตลาดไนท์บาซาร์
ได้รับการปรับปรุง
แล้วเสร็จ
ที่นี่จะกลายเป็น
จุดขายแห่งใหม่
ให้กับเมืองเรา
ได้อย่างดีเยี่ยม

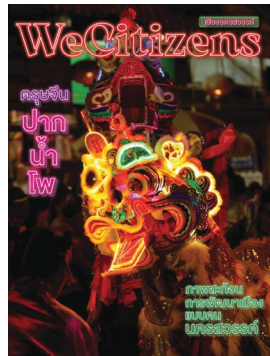
ดร.เปรมฤดี ชามพูนท
นายกเทศมนตรีนครพิบูลย์โลก
และประธานสภาวัฒนธรรมจังหวัดพิบูลย์โลก

Nakhon Sawan

wecitizensthailand.com

**ย่านอิจจริยะ
เมืองนครสวรรค์**

“

”

- นครสวรรค์ -

เมืองนครสวรรค์

ชวาปนา บุญประวิตร
จิตตเกษมณ์ นิโรจน์ธนรัฐ
สมศักดิ์ อรุณสุรัตน์
นิกร ศรีนิล และวิพารัตน์ เทียมจันทร์
รุ่งรัตน์ และคมสันต์ สุวิทยารักษ์
สรรเสริญ นภาพร
ชูปันท์ งามบุษรัตน์
อร่ามศรี จันทร์สุขศรี
คำปิ่น นพพันธ์
ธนาเทพ ถึงสุข
สันติ คุณาวงศ์
ศักดิ์สิริ มีสมสืบ
รศ. ดร.สุชาติ แสงทอง
นพ.ชวลิต วัฒนเวลา
วิรัช ตั้งประดิษฐ์
จตุรวิทย์ นิโรจน์ธนรัฐ
ประสิทธิ์ และบุปผา พงษ์ไพบูลย์
รัตนากรณ์ ทองแฉล้ม
เสกสรร ป้อมโพธิ์
ภราดาธีระยุทธ ชาแดง
วีรุตม์ บำรุงไทย
เสวก ล้อพูนผล
ธรรมรงค์ ราชามุสิกะ
ดร.ประเสริฐ พัฒนผลไพบูลย์
ดร.ภาสกร ประถมบุตร
พัฒนพงศ์ สุวรรณชาติ

ผมว่านครสวรรค์เป็นเมือง
ที่แปลกจากเมืองอื่น
ในขณะที่เมืองอื่นๆ
อาจมีความขัดแย้ง
ระหว่างรัฐกับเอกชน
หรือหน่วยงานรัฐด้วยกันเอง
แต่สิ่งนี้ไม่เกิดในนครสวรรค์
เพราะเมืองนี้มีการทำงาน
ร่วมกันเป็นทีมที่สามัคคีกันมากๆ

ชูปนา บุญยประวิตร

นายกสมาคมการค้าเมืองไทย
และเลขาธิการกฏบัตรไทย

นครสวรรค์จะเป็น เมืองท่องเที่ยว

เชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้มาเยือน
และเป็นเมืองน่าอยู่ที่เป็นมิตร
กับคนเดินเท้าสำหรับคนในเมือง

จิตตเกษมณ์ นิโรจน์รัฐ

นายกเทศมนตรีนครสวรรค์

นครสวรรค์หลังจากนี้
น่าจะมีการพัฒนาไปอีกมาก

**สิ่งสำคัญคือ
เราจะนำประโยชน์
จากการพัฒนา
ให้กระจายไปยัง
พี่น้องประชาชน
ทุกหย่อมย่านอย่างทั่วถึง**

สมศักดิ์ อรุณสุรัตน์

ประธานสภาเทศบาลนครสวรรค์
และรองประธานกฤษฎีไทย

เด็ก ๆ นครสวรรค์ เติบโตมากับ มังกร สิงโต

และเอ็งกอ ซึ่งไม่ใช่จากพิธีกรรม
แต่เป็นจินตนาการ
และการอยากมีส่วนร่วม
ซึ่งสิ่งนี้เป็นอีกหนึ่งหัวใจสำคัญว่า

**ทำไมประเพณีแห่ง
เจ้าพ่อเจ้าแม่
จึงได้รับการสืบสาน
มาเป็นร้อยปี**

นิกร ศรีนิล และวิพารัตน์ เทียมจันทร์
คนทำหิวสิงโตกวางตุ้ง

**ความลับของลูกชิ้น
ปลาทรายหรือคะ
ความจริงแล้วเราไม่ใช่
แค่เนื้อปลาทรายอย่างเดียว**

รุ่งรัตน์ สุวิทย์รักษ์ และนายตี๋ คมสันต์ สุวิทย์รักษ์

เจ้าของร้านตี๋ ก๋วยเตี๋ยวลูกชิ้นปลาทราย นครสวรรค์

กฎบัตรควรต้องมีพาวเวอร์
ในการสร้างข้อผูกมัดกับภาครัฐ
เพราะ **ถึงจะมีทิศทางที่ดีอย่างไร
ถ้าคุณไม่ทำให้รัฐ
รับข้อเสนอ
ไปทำตาม มันก็ยาก**

สรเสริญ นภาพร

ประธานเจ้าหน้าที่บริหารตึกน้ำเงิน กรู๊ป จำกัด

มันไม่มีทางเลยที่ห้างสรรพสินค้า
หรือศูนย์ทำรถจะโตฝั่งเดียว
แต่ **ย่านการค้าและชุมชนโดยรอบ**
ไม่โตไปด้วยกัน
เพราะถ้าเป็นเช่นนั้น
อีกไม่นานย่านก็จะ
พบกับทางตัน

ชูปนนท์ งามบุษรัตน์

นักวิจัยสมาคมการค้าเมืองไทยและกฎบัตรไทย

**นครสวรรค์ขับเคลื่อนได้
ก็เพราะเหล่าคนจนเมือง**
การที่พวกเรามีที่อยู่อาศัย
เป็นหลักเป็นแหล่งและปลอดภัย
นั่นหมายถึงการที่
เมืองมีต้นทุนสำหรับการขับเคลื่อนต่อไป

อร่ามศรี จันทรสุขศรี

คณะทำงานการจัดการที่อยู่อาศัย
ผู้มีรายได้น้อยจังหวัดนครสวรรค์ (คทน.)

ถ้าถามว่า
เด็กรุ่นใหม่สมัยนี้
ควรเรียนรู้อะไรให้มากๆ
บ้างคิดว่าคือ
เรื่องบุญนิยมนะ
ไม่ใช่ทุนนิยม

คำปิ่น นพพันธ์

เจ้าของไร่บ้านคำปิ่นและสมาชิกกลุ่มเกษตร
และอาหารปลอดภัย ภูมิบัตรนครสวรรค์

เราสามารถนำจุดขาย
เรื่องอาหารการกินของนครสวรรค์
ที่อร่อยมากๆ
ผสานเข้ากับการทำ
เกษตรอินทรีย์
ยกระดับเป็น
เมืองอาหารปลอดภัยได้

รนาเทพ ถึงสุข

เจ้าของโรงแรมแกรนด์ ฮิลล์ รีสอร์ท แอนด์ สปา
และผู้ร่วมก่อตั้งฟาร์มสุขสมใจ นครสวรรค์

ศิลปะคือหัวใจ ของการพัฒนา ของเมือง

สันติ คุณาวงศ์
กรรมการผู้จัดการห้างสรรพสินค้าแฟร์แลนด์
และผู้ก่อตั้งหอศิลป์นครสวรรค์

ขณะที่ผมไป
สอนศิลปะ
ผมก็ไปเรียนรู้ศิลปะ
จากชีวิตคนอื่นๆ ด้วย
แลกเปลี่ยนกัน

ศักดิ์ศรี มีสมสืบ

ศิลปินอิสระ

กวีซีไรต์จากบทกวี “มีอนันต์สีขาว” ปี พ.ศ. 2535

ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ปี พ.ศ. 2559

การสนับสนุนศิลปินก็จำเป็น
การทำให้เมืองมีพื้นที่ศิลปะ
อย่างหอศิลป์ก็ใช่
แต่สิ่งสำคัญที่ทำให้
นครสวรรค์เป็นเมืองศิลปะ
คือ ทำให้ผู้คน
เห็นคุณค่าของศิลปะ

รศ. ดร.สุชาติ แสงทอง
คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์

**ถ้าเมืองนครสวรรค์
ไม่มีการวางแผน
เพื่อรองรับโอกาสนี้ให้ดี
เราก็อาจเป็นเพียง
เมืองผ่าน
ที่คนส่วนใหญ่เลือกที่จะ
ไม่แวะมาเยี่ยมชมเยือน**

นพ.ชวลิต วัฒนเวลา
ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสวรรค์

บางคนตื่นเต้นที่รู้ว่า ผมตั้งโรงงานอยู่ที่นี้

ผมก็บอกเขา

ไปว่าคุณควรรู้สึกประหลาดใจ
มากกว่าที่เจริญใดๆ ก็แล้วแต่

**ในประเทศนี้
ยังคงกระจุกตัว
อยู่ในกรุงเทพฯ**

วิธี ตั้งประดิษฐ์

ประธานกรรมการบริษัท นครสวรรค์สยามโนวา (1985) จำกัด
และประธานหอการค้ากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง 2

**สิ่งที่จะช่วยหนุนเสริม
ผู้ประกอบการรุ่นใหม่
ให้สามารถทำธุรกิจ
ที่บ้านเกิดตัวเองได้อย่างยั่งยืน
คือการมีข้อมูลระดับท้องถิ่น
ที่พร้อมให้ทุกๆ คนเข้าถึง**

จตุรวิทย์ นิโรจน์รัฐ

รองนายกเทศมนตรีนครนครสวรรค์

**สมัยก่อนแม่น้ำ
กว้างกว่านี้
แม่น้ำจะอยู่ติดตึกเลย
ซุงลอยเต็มแม่น้ำ
โดยส่วนใหญ่จะมาจอดตรงท่าเดชาฯ
**ตอนเป็นเด็ก
ผมยังไปวิ่งเล่นบนซุง
ที่มันลอยแพมาเลย****

ประสิทธิ์ และบุปผา พงษ์ไพบูลย์

ประธานชุมชนหนองปลาแห้ง
และประธานอาสาสมัครประจำหมู่บ้าน (อสม.)
เทศบาลนครนครสวรรค์

นครสวรรค์ มีศักยภาพ

ในระดับครัวของ
ภาคเหนือตอนล่าง

**ถ้าเราส่งเสริมเรื่อง
วัตถุดิบปลอดภัยเข้ามาอีก
ครัวของเราจะมีมูลค่า
เพิ่มได้อีกเยอะ**

ธิตนาภรณ์ ทองแฉล้ม

ประธานกฏบัตรสาขาเกษตรและอาหารปลอดภัย
จังหวัดนครสวรรค์ และเจ้าของไร่อุดมสุข

การชงกาแฟก็เป็นงานเมือง
แบบหนึ่งเหมือนกัน
แน่นอนมันอาจไม่ได้เป็น
hot issue แบบที่ผมเคยทำ
แต่ที่นี่เป็นงานเชิงวัฒนธรรม
และถ้าหลายคนร่วมๆ กันทำ
มันจะประกอบร่าง
ให้เมืองของเรา
กลายเป็นเมืองน่าอยู่

เสกสรร ป้อมโพธิ์

เจ้าของร้าน Cup and Away
และ Cup and Away Hideout

เพราะลำพังแค่
โรงเรียนอย่างเดียว
ไม่มีทางเติมเต็มการเรียนรู้
ของเด็กๆ
ได้อย่างครอบคลุม
**เมืองจำเป็นต้องมีพื้นที่
และบรรยากาศ
ที่ช่วยหล่อหลอม
ความสนใจของเด็กๆ**

ภราดาธีระยุทธ ชาแดง

อธิการโรงเรียนลาซาลโชติรวินครสวรรค์

ผมเชื่อว่าในอนาคต
ลูกหลานชาวนครสวรรค์
จะเลือกไม่โยกย้ายไปไหน
เพราะ
เมืองมีความพร้อม
ให้พวกเขาว่างใจฝาก
อนาคตไว้ได้

วีรวุฒิ บำรุงไทย

ผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ลืมเซียงเล็ง นครสวรรค์
ประธานสมาพันธ์เอสเอ็มอีไทย จังหวัดนครสวรรค์

六月十日至十五日

ถน ตาลเจ้าชัวดรา
 ข้าอธนาถารกรุงไทย สืบยกไพรขมณัษ
10-15 ขีตุขายข 2565
 ขีตุขายข 2565 ขีตุล้าขวขเกตุเจ้าอ่อกวนอ
 佛城關聖帝君聖誕盛會 二〇二二年六月十一日

รวมสินสขุขอ

จก.ล้มเซียงเล้ง

ผมภูมิใจที่โรงสีผม ยังผลิตข้าวหอมมะลิแท้ และขายให้คนไทย ได้กินอยู่

เสวก ล้อพูนผล
เจ้าของบริษัท ล้อพูนผลไรซ์มิลล์ จำกัด

กับคำถามที่ว่า
โครงการวิจัยนี้
เป็นการเอื้อกลุ่มทุนใหญ่
และอาจส่งผล
กระทบกับผู้ประกอบการรายเล็ก ๆ
ที่มีอยู่เดิมของเมืองหรือไม่?
ผมขออธิบายเช่นนี้

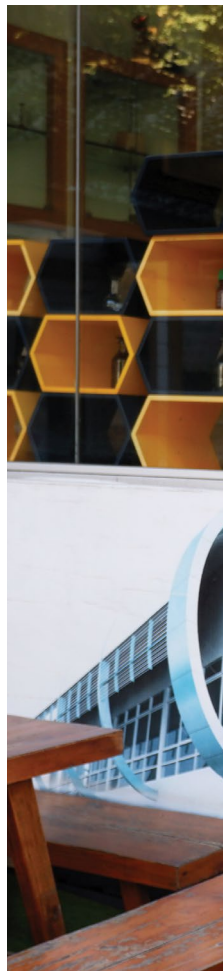
ธรรมรงค์ ราชามุสิกะ

อุปนายกสมาคมผังเมืองไทยและกรรมการกฤษฎีไทย

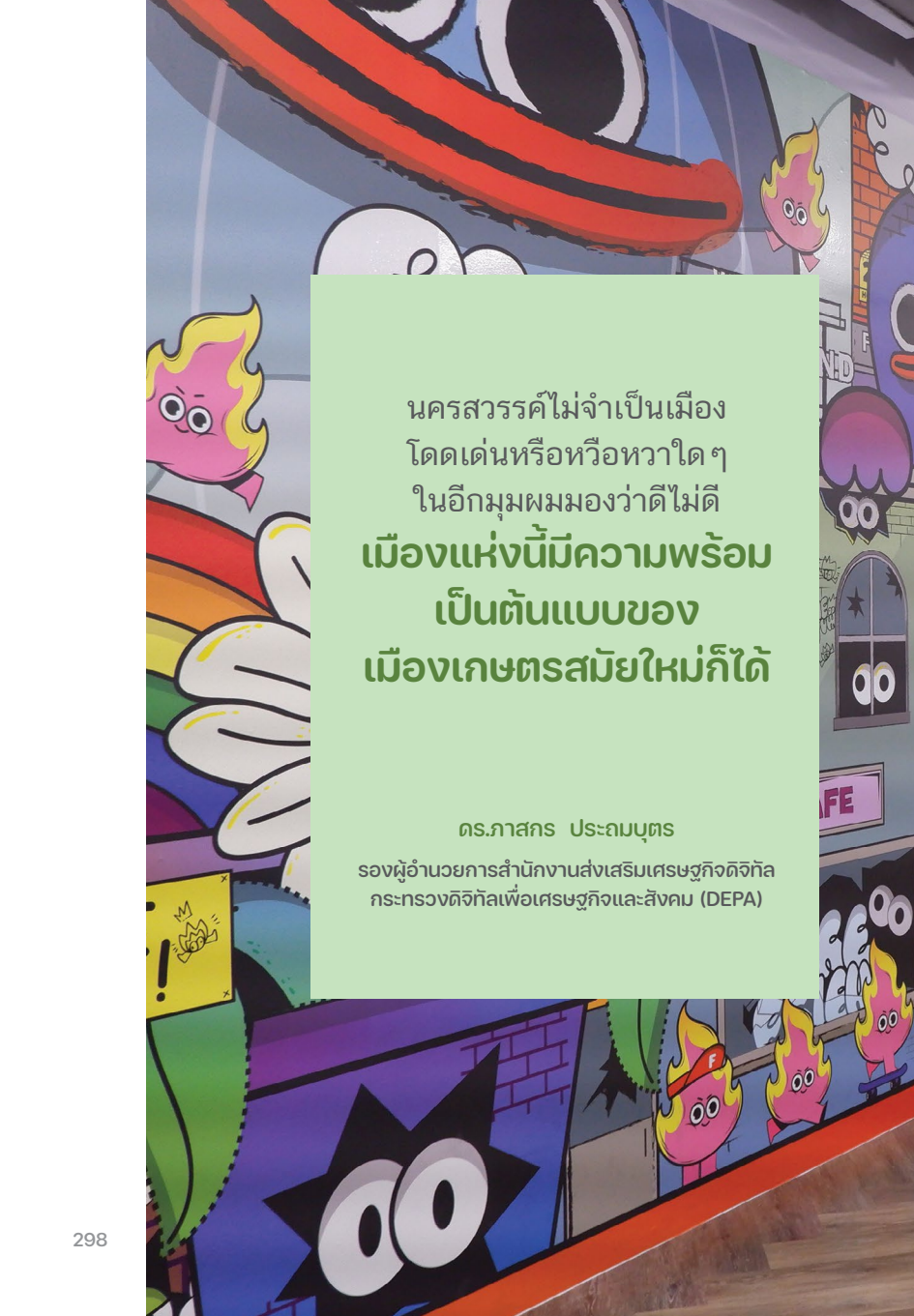
เอาจริง ๆ การขับเคลื่อน
เรื่องกฎบัตร
ของเมืองนครสวรรค์
นี่เขา
อยู่ในระดับเดียวกันกับ
หลายเมืองในยุโรป
เลยนะครี๊บ

ดร.ประเสริฐ พัฒนผลไพบุลย์

ผู้อำนวยการสถาบันศึกษาพัฒนาการประชาธิปไตย
(Institute of Democratization Studies: iDS)

นครสวรรค์ไม่จำเป็นเมือง
โดดเด่นหรือหวือหาใดๆ
ในอีกมุมมองว่าดีไม่ดี
**เมืองแห่งนี้มีความพร้อม
เป็นต้นแบบของ
เมืองเกษตรสมัยใหม่ก็ได้**

ดร.ภาสกร ประถมบุตร

รองผู้อำนวยการสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล
กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (DEPA)

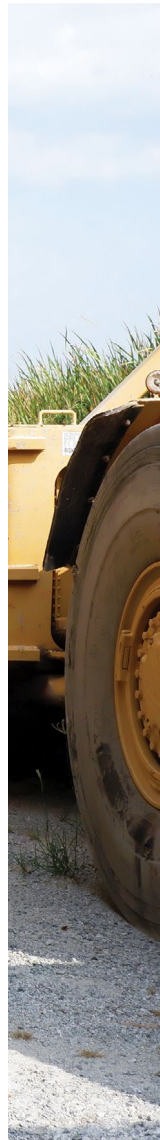

สร้างเขื่อนปิดทางน้ำธรรมชาติ
การบุกรุกพื้นที่โดยรอบ
บึงบอระเพ็ดจึงสูญเสียด
ศักยภาพของการเป็น
แหล่งธรรมชาติ
และแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์
ลงไปอย่างน่าเศร้า

พัฒนาพงศ์ สุวรรณชาติ

รองกรรมการผู้จัดการสายงานบัญชี
และการเงิน บมจ.ไรท์กั้นเน็ลลิ่ง (RT)
และที่ปรึกษาคณะกรรมการกฏบัตรนครสวรรค์

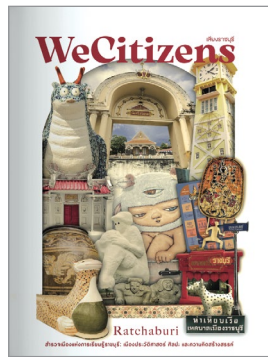

Charan-an
Jual 2021

Ratchaburi

wecitizensthailand.com

เมืองประวัติศาสตร์
ศิลปะ
และความคิดสร้างสรรค์

“

”

- ราชบุรี -

เมืองราชบุรี

ผศ.ชวลิต ขาวเขี้ยว
กมลภัทร ตนุเลิศ
ทัศนัย ศิลป์ประเสริฐ
พิมพ์ ชมพูเทศ
สายชล กระฎี่
แสงอรุณ เทียนขำ
เกรช พรพีไลสวัสดิ์
ชลันธร อำนางจวศิน
ชะลอ ชัยพรรัตนพงษ์
ศ. ดร.นันทนิตย์ วานิชชาชีวะ
ผศ. ดร.อชิรัชญ์ ไชยพจน์พานิช
ศศิธร ศิลปวุฒยา
ผศ.ราตรี เมืองแก้ว
รศ.ประกาศกร สุนทรมณี
ภูษิต รัตนภานพ
ปีทมา ก่อทอง
กรรณิการ์ มณีวิหค
ธิตพร เจริญสุข
ธนพร พยัคศิริ
ครูออย-สุภารัตน์ รัฐเรืองมณีโรจน์
ครูเจี๊ยบ-จิราพร พาพลงาม
ครูสุรัชชัย บุญยง
ศศิกานต์ บุญเรือน
ธัญชนก กาสุวรรณ์
ชวลิต เขียมจรรยา
อัญชฌิยา พึ่งโสภา
อินทิรา พิมพ์บรรยง
ศาริสา จินดาวงศ์
ศักดิ์ชัย พิศาลผล

ถ้าคุณจะ
พัฒนาเมืองให้รองรับ
กับการท่องเที่ยวเบสิก (basic)
หรือความรู้พื้นฐาน
ของคนในเมือง
ก็ต้องมีให้แน่นก่อน

ผศ.ชวลิต ขาวเขียว

อาจารย์ประจำภาควิชาโบราณคดี คณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร และหัวหน้าโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

ที่ครูปลื้มใจจริงๆ

ไม่ใช่การได้เห็นเด็ก ๆ
สอบเข้าคณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากรได้

แต่ **คือการได้เห็นเด็ก ๆ**

ของเรามีทักษะในการค้นคว้าข้อมูล

มีทักษะการจัดการต่างๆ

**ด้วยตัวเองโดยไม่ต้องให้ครูมาช่วย
และมีความเสียสละเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่**

ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเติบโต
ต่อไปในอนาคต

กมลภัทร ตบุเลิศ

ครูที่ปรึกษาชมรมโบราณคดี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

**โองมั่งกรเป็นตัวแทน
การผสมผสานของจีนและไทย**

ชาวจีนที่อพยพมาราชบุรี

มีทักษะในการทำ

เครื่องปั้นดินเผาติดตัวมา

ส่วนราชบุรีก็มีดินเหนียว

ที่มีคุณสมบัติเหมาะ

จะเป็นเครื่องปั้นดินเผาคุณภาพดี

ทัศนัย ศิลปประเสริฐ

เจ้าของกิจการโรงงานรังศิลป์ผลิตภัณฑ์ดินเผา

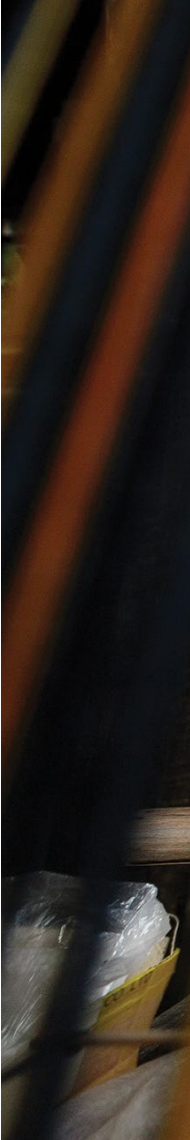

**คนไทยวน
อยู่ที่บ้านคูบัว**
มาสองร้อยกว่าปี
การทอผ้าก็น่าจะมีอายุมากกว่านั้น
แม่ดีใจนะ
ที่เป็นส่วนหนึ่ง
**ในการสืบสานและส่งต่อ
มรดกนี้ให้ลูกสาว**

พิมพ์ ชมพูเกศ
กลุ่มทอผ้าจกคุณยายช้อน กำลังหาญ
บ้านคูบัว อำเภอเมืองราชบุรี

พี่ไม่ได้คาดหวังให้ลูกสาว
ต้องมาเป็นช่างทอผ้าเหมือนพี่

**อยากให้เขาทำ
ในสิ่งที่เขารัก**
แต่ถ้าสุดท้ายเขา
เลือกจะเป็นช่างทอ
**นั่นก็เป็น การตัดสินใจ
ของเขา**

สายชล กระจุก

ช่างทอผ้าไหมตรานกยูง
ผู้สืบทอดรุ่นล่าสุดของกลุ่มทอผ้าตีนจกยายซ้อน
กำลังหาญ บ้านคูบัว อำเภอเมือง ราชบุรี

ว่าไปหน้าที่ของผม
ก็วนซ้ำค่อนข้างน่าเบื่อ
แต่พอ **คิดว่าสิ่งที่**
เราเฝ้าอยู่นี้
มีความสำคัญ
กับคนราชบุรี
และคนไทยทั้งประเทศ
ผมก็รู้สึกภูมิใจ

แสงอรุณ เทียนขำ

เจ้าหน้าที่ดูแลความเรียบร้อยภายในวิหาร
พระสี่มุมเมืองบนเขาแก่นจันทน์

เรามองราชบุรี
ไม่ใช่เมืองที่แฟนซีหรือหรูหรา
แต่เป็น **เมืองเรียบง่าย**
ที่เปี่ยมด้วยเสน่ห์
มีความคิดสร้างสรรค์

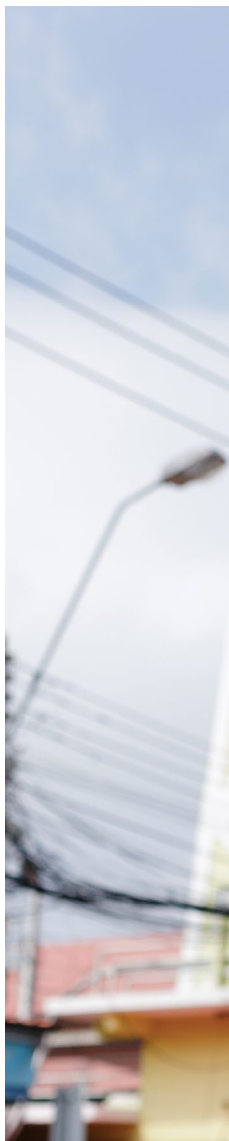
เกรช พรพีไลสวัสดิ์
กรรมการผู้จัดการโรงแรม ณ เวลา ราชบุรี

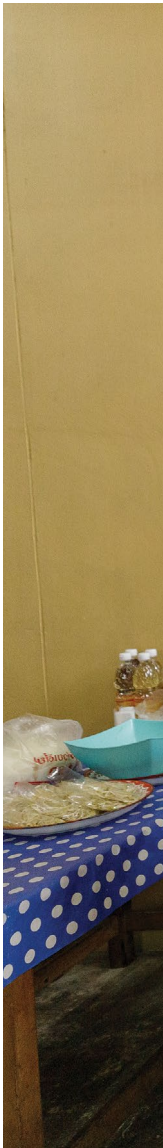
เมื่อก่อน
ตลาดเรา
ขึ้นชื่อเรื่องหอยดอง
นักท่องเที่ยวหลายคนมาที่นี่
เพื่อตามหา
ร้านหอยดองเจ้าอร่อย
นี่แหละที่พี่อยากให้
บรรยากาศของตลาด
มันกลับไปเป็นแบบนั้น

ชลันธร อำนาจวสิน

เจ้าของร้านศรีสำอางค์เฟอร์นิเจอร์
และคณะกรรมการชุมชนคนตลาด

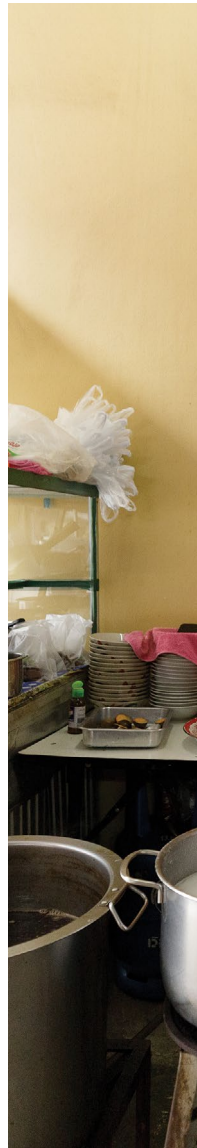

ถ้าสังเกตดี ๆ
คนค้าขายในตลาด
ส่วนใหญ่ ถ้าไม่ใช่รุ่นผม
ก็รุ่นแก่กว่าผมหมด
คนรุ่นใหม่มาทำธุรกิจน้อยมาก
จากแต่เดิมตลาดเป็นศูนย์กลาง
ทุกวันนี้มีแต่คนออก
ไม่ค่อยมีคนเข้า

ชะลอ ชัยพรรัตนพงษ์

เจ้าของร้านก๋วยจั๊บโบราณ ตลาดเก่าราชบุรี
และคณะกรรมการตลาดเก่าราชบุรี

เราใช้โมเดลบูรณาการ

ในรูปแบบที่ไม่ใช่ขนมชั้น

แต่เป็นขนมเปียกปูน

กล่าวคือ

บูรณาการศาสตร์และศิลป์

จากคณะวิชาต่างๆ

ในมหาวิทยาลัยมา mold ด้วยกัน

อย่างกลมกล่อม

ศ. ดร.นันทนิตย์ วานิชชาชีวะ

ที่ปรึกษาโครงการ รองอธิการบดีฝ่ายวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
และหัวหน้าหน่วยปฏิบัติการ อว. ส่วนหน้า จังหวัดราชบุรี

ผู้คนในชุมชน ตลาดเก่า

ต่างตระหนักถึงคุณค่าในพื้นที่
และมีความเอื้อกทิพ

อยากเห็นย่านที่พวกเขา

อาศัยได้รับการพัฒนา

เพียงแต่เขาไม่รู้

จะสื่อสารออกมาอย่างไร

ผศ. ดร.อชิรัชญ์ ไชยพจน์พานิช

อาจารย์ประจำภาควิชาประวัติศาสตร์ศิลปะ คณะโบราณคดี
มหาวิทยาลัยศิลปากร และนักวิจัยโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

ราชบุรีเป็นเมือง
ที่มีองค์ความรู้
ให้ได้ศึกษาไม่จบสิ้น
และองค์ความรู้
เหล่านี้ก็เป็นต้นทุนชั้นดี
ต่อการเป็นเมืองท่องเที่ยว
เชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

ศศิธร ศิลปวิฑูมยา

อาจารย์ประจำภาควิชามานุษยวิทยา
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
และนักวิจัยในโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

ผมชอบกระบวนการ สร้างสรรค์มังกรตัวนี้ เป็นพิเศษ

เพราะนี่เป็นผลจากโครงการ
อบรมเชิงปฏิบัติการของ
เมืองแห่งการเรียนรู้

ผศ.ราตรี เมืองแก้ว

รองคณบดีพระราชวังสนามจันทร์
คณะศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร
และนักวิจัยในโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

เนื่องจากเราสอนวิชา
เกี่ยวกับการออกแบบสิ่งทอ
เราเห็นว่า **ราชบุรี**
เป็นคล้ายชั้นเรียน
เรื่องการทอผ้าอันยอดเยี่ยม
โดยที่ไม่ต้องพานักศึกษาเดินทาง
ไปดูงานที่ไหนไกล

รศ.ประกาศ สุนทรสมบัติ

อาจารย์ประจำภาควิชาประยุกต์ศิลปศึกษา
คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
และนักวิจัยในโครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

เด็กราชบุรีหลายคน

แม้จะคุ้นเคยกับโอ่งมังกร

แต่ก็

แทบไม่เคยสัมผัสดิน

ที่ใช้ปั้นโอ่งเลย

เราก็เลยให้เขาลองปั้นดิน

และมาร่วมกันออกแบบประติมากรรม

ที่สะท้อนความเป็นเมืองราชบุรี

ภูษิต รัตนภาพ

หัวหน้าภาควิชาการออกแบบเครื่องประดับ

คณะมัณฑนศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

และหัวหน้าโครงการย่อยที่ 2

โครงการเมืองแห่งการเรียนรู้ราชบุรี

ในสังคม
แห่งการเรียนรู้
ที่เราพูดกัน
อยู่ทุกวันนี้
ถ้าโรงเรียนไม่ขับเคลื่อน
ครอบครัวไม่ผลักดัน
มันก็เป็นไปไม่ได้

ปัทมา ก่อทอง
หัวหน้าพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ราชบุรี

โบราณวัตถุบางชิ้น

อาจดูไม่สวยเลย

ไม่เห็นจะน่าเก็บ

แต่คุณค่าของวัตถุชิ้นนั้นมันคือ

การที่ **คนในอดีต**

ได้ใช้มันเพื่อประทังชีวิต

เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ของยุคสมัย
และไม่สามารถทำซ้ำได้อีกแล้ว

มันจึงมีค่ามาก

กรรณิการ์ มณีวิหก

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสมาชิกชมรมโบราณคดี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

ในการประกวดก็มี
ตัวแทน
จากทางจังหวัด เทศบาล
และผู้หลักผู้ใหญ่ของเมือง
มาดผลงานของพวกเรา
ซึ่งหลายทีมต่างมีไอเดีย
น่าสนใจทั้งนั้น
ก็หวังให้ผู้ใหญ่เอาไอเดีย
พวกเราไปพัฒนาต่อ
คงจะดีมากๆ เลย

ธิติพส เจริญสุข

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
และสมาชิกชมรมโบราณคดี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

อยากให้
ประเทศเรามีพื้นที่
ให้อาชีพที่หลากหลาย
เพราะความฝันของคนรุ่นใหม่
หลายคนหลากหลายมาก
แต่โลกของความเป็นจริง
อาจยังไม่ตอบโจทย์
ความฝันของพวกเราเท่าที่ควร

suws พยัคฆ์

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6
และสมาชิกชมรมโบราณคดี
โรงเรียนเบญจมราชูทิศ ราชบุรี

เราเสนอให้
มีกิจกรรมนำร่อง
มาจากแนวคิดที่เด็กๆ เสนอ
อาจทำสั้นๆ ใน 1 วัน
เพราะแทนที่แนวคิดนี้จะอยู่
ในกระดาษ
มันอาจพัฒนา
ให้เกิดเป็น
กิจกรรมท่องเที่ยว
เมืองจริงๆ ได้
เด็กๆ ก็จะได้ภาคภูมิใจด้วย

ครูออย-สุภารัตน์ รัฐเรืองมณีโรจน์
ครูเจี๊ยบ-จิราพร พาผลงาม
ครูสุรัชชัย บุณยง

คุณครูโรงเรียนเทศบาล 5 (พลหโยธินรามินทรภักดี)

อยากให้ราชบุรี
มีรกรางวังรอบเมือง
ทั้งฝั่งตลาดเก่าและ
ฝั่งศาลหลักเมือง
ที่อยู่อีกด้านของแม่น้ำ
เพื่อครอบคลุม
แลนด์มาร์กสำคัญ
และเชื่อมแต่ละย่าน
เข้าด้วยกัน

ศศิภานต์ บุญเรือน

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 5
(พหลโยธินรามินทรภักดี)

อยากให้ราชบุรี
เป็นเมือง
ที่คนอื่นอยากมาอยู่ที่นี่
เป็นเมืองที่เจริญ
แต่ ก็ยังคงรักษา
วัฒนธรรม
ดั้งเดิมของเราไว้อยู่

รัชชนก กาสุวรรณ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 5
(พหลโยธินรามินทรภักดี)

**ล่ำพั่งแค้นการศึกษา
ในชั้นเรียนกับครู
ของเราอย่างเดี๋ย
ไม่เพี๋ยงพอ
เด็ก ๆ จำเป็นต้อง
เรียนรู้อักกับเจ้าของ
อาชีพจริง ๆ
หรือผู้มีประสบการณ์โดยตรง**

ชวลิต เจียมจรรยา
หัวหน้างานหลักสูตรการอาชีพ
โรงเรียนคุณนาราชบุรี

เราเห็นว่ามีหลายเรื่อง
ในเมืองที่หลายคนยังไม่รู้
และ **ถ้าจะดึงดูดคน**
รุ่นใหม่ให้มาสนใจในพื้นที่
ก็น่าจะใช้เรื่องลึกลับ
มาเป็นตัวนำ
เลยตั้งชื่อกลุ่มว่า
Secret of Ratchaburi

อัญชนิยา พึ่งโสกา (พิมพ์)
และอินทิรา พิมพ์บรรยง (นุ่น)
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนครฤๅนราชบุรี

**การสนับสนุนให้เกิด
กลไกแห่งการเรียนรู้
ในระดับพื้นที่เป็นเรื่องสำคัญ
ซึ่งไม่เฉพาะ**

**ในระดับผู้คนในชุมชน
หากหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่น
ถือเป็น พันเพื่อนำสำคัญ
ที่จะทำให้พื้นที่นั้นๆ
ประสบผลสำเร็จ**

ศาริสา จินดาวงศ์

ผู้อำนวยการสำนักศิลปากรที่ 1 ราชบุรี

การพัฒนาเศรษฐกิจ

ต้องสอดคล้อง

ไปกับการยกระดับ

การศึกษา

เพราะถ้าทุกคนเข้าถึง

การศึกษาที่ดี

ก็จะช่วยยกระดับ

คุณภาพชีวิต

และเศรษฐกิจของเมืองได้

ศักดิ์ชัย พิศาลผล

นายกเทศมนตรีเมืองราชบุรี

The Quotes

- 1 -

เมืองเชียงใหม่
เมืองลำปาง
เทศบาลเมืองพะเยา
ตลาดใต้ เมืองพิษณุโลก
ย่านอจจวริยะ เมืองนครสวรรค์
เมืองราชบุรี

ISBN (ชุด) 978-616-584-147-4

พิมพ์ครั้งแรก ตุลาคม 2566

พิมพ์ที่: ซุปเปอร์ฟิกเซล

19 ถนนพระรามที่ 2 ซอย 66 แขวงสามตำ

เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150

หัวหน้าโครงการ

สามารถ สุวรรณรัตน์

บรรณาธิการ

นพดล พงษ์สุขถาวร

เรื่องเล่าจากผู้คน

นพดล พงษ์สุขถาวร
จิรัฏฐิ์ ประเสริฐทรัพย์
ปิยะลักษณ์ นาคะโยธิน
ธิตินัดดา จินาจันทร์
สามารถ สุวรรณรัตน์

ถ่ายภาพ

กรินทร์ มงคลพันธุ์
พรพจน์ นันทจักรวัฒน์

ออกแบบปก/รูปเล่ม

สังวรณ์ หอชัยศิวัณนท์

กราฟิก WeCitizens

ไข่มุก แสงมีอาบุภาพ
วิจิตรา ชัยศรี
สถาพร กองอยู่
วงนา ลือวัฒนานนท์

วิดีโอ

ธรรณิศ กิระติपाल
วัชรະพันธ์ ปัญญา
เอกรินทร์ นันปิตา

ประสานงาน

ลลิตา จิตเมตตาบริสุทธิ์

We Citizens

ผลิตโดย

โครงการการขับเคลื่อนผลงานวิจัย
ผ่านการสื่อสารสาธารณะ
เพื่อพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้
(WeCitizens)

จัดพิมพ์โดย

หน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

และสมาคมเพื่อการออกแบบ
และส่งเสริมการมีพื้นที่สาธารณะ
และพื้นที่สีเขียว Greening Up Public Space

wecitizen2022
@gmail.com

wecitizensvoice

wecitizens
thailand.com

หน่วยบริหารและจัดการทุน
ด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.)
สำนักงานสภานโยบายการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ (สอวช.)

ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิ
กรอบการวิจัย
“การพัฒนาเมืองแห่งการเรียนรู้
(Learning City)”

รศ. ดร.ปุ่น เทียงบุญธรรม
รศ. ดร.ศุภวัฒน์นากร วงศ์ธนวุธ
ดร.สมคิด แก้วทิพย์
รศ. ดร.ดวิวรรณ เต็นไพบุลย์

สมาคมเพื่อการออกแบบ
และส่งเสริมการมีพื้นที่สาธารณะ
และพื้นที่สีเขียว

We Citizens

- เชียงใหม่ -

เมืองเชียงใหม่

- ลำปาง -

เมืองลำปาง

- พะเยา -

เทศบาลเมืองพะเยา

- พิชญโลก -

ตลาดใต้ เมืองพิชญโลก

- นครสวรรค์ -

ย่านอัครวิริยะ เมืองนครสวรรค์

- ราชบุรี -

เมืองราชบุรี

สมาคมเพื่อการออกแบบ
และส่งเสริมการมีพื้นที่สาธารณะ
และพื้นที่สีเขียว

DESIGN OF PUBLIC SPACE